Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

Đại Sứ Hoa Kỳ

Cổ-động

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 5 — NGÀY CHỦ NHỰT 23 VÀ THỨ HAI 24-8-1959
Năm thứ 6 số 1.390 — Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHỰT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 20 tháng Bảy (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ ANH
ĐIỆN THOẠI: 25.528 — HỘP THƠ SỐ: 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

Tình hình Lào cực kỳ nghiêm trọng

VUA LÀO NHƯỜNG NGÔI

CỘNG-QUÂN GÂY ÁP-LỰC MẠNH

- Hai lữ-đoàn quân Hoàng-Gia tan rã
- **Nhiều vị-trí vẫn bị đánh tỉa dần.**
- Tuần tới Phái-đoàn Liên-Hiệp-Quốc tới Lào?
- **Anh buộc tội Việt-Cộng xâm lược.**

Quốc Vương Lào nhường ngôi cho Thái Tử Savang Vathana

VẠN TƯỢNG.— Theo thông cáo chánh thức, Quốc Vương Ai Lao đã trao quyền trị vì cho Thái Tử Savang Vathana. Quốc Vương đã quyết định như vậy vì hai lẽ: tình trạng sức khỏe của Quốc Vương suy yếu từ nhiều tháng nay; biến cố trầm trọng hiện nay ở Lào.

Cộng quân gây áp lực mạnh

Trong mấy ngày gần đây, áp lực của địch quân rất mạnh ồ ạt và mặc dầu hôm thứ sáu, bộ quốc phòng không có thông cáo gì, song trong các giới thạo tin ở Vạn Tượng, người ta cho rằng tình hình quân sự ở tỉnh Sam Neua rất trầm trọng. nơi đây địch quân không huy trương lực lượng nhiều mà cũng không mở những cuộc giao tranh lớn, vẫn tỉa lần các vị trí của Hoàng gia Ai Lao.

Tất cả một dãy chốt nối từ Muong Son đến Đông Nam, tới Hứa Muong đi qua Pong Sathone hiện nay ở trong tay địch quân. Tại Sopsang, ở Tây Bắc Muong Son, dường như đang có một cuộc dụng độ lớn, trong đó hai lữ đoàn của Hoàng gia Ai Lao hình như bị tan rã.

Một địa điểm xung yếu bị mất

Mặt khác, người ta có tin rằng Phaty, một trong những điểm xung yếu ở phía Tây tỉnh Sam Neua đã bị thất thủ rồi.

Ở Sam Teu, vẫn ở trong tay quân đội Hoàng gia Ai lao, áp lực của quân địch mỗi lúc mỗi mạnh hơn. Ở Hua Mnong, dường như cũng thế. Khu Đông Sầm Nứa, cạn bên biên

Xem tiếp D trang 4

KHÔNG KHÍ VẬN ĐỘNG TRANH CỬ... BẰNG TAY ĐÃ BỚT GAY GO!

Từ mấy hôm nay, như tin bản báo đã đăng cuộc vận động tranh cử tại Đô thành (nhất là tại Quận Nhì) thật là gay go đến chảy máu đầu! Nhưng từ sáng 20-8, nhờ có bóng giai nhân xuất hiện, không khí vận động đã có vẻ êm dịu. Hình trên: người đẹp, đại diện của một ứng cử viên, được hoan nghênh nhiệt liệt. Những "chuyên viên đả đảo" cũng bất động như lọc vào trận mê hồn!

QUAN-ĐIỂM

ĐƯỜNG LỐI CHUNG CHO CÁC QUỐC GIA DÂN CHỦ Á CHÂU

Mới đây nhân dịp kỷ niệm ngày Ấn Độ độc lập, trong những lời tuyên bố với dân chúng Ấn Thủ tướng Nê-Ru đã nhấn mạnh đến sự cần thiết phải tăng gia sản xuất, cố gắng trong việc hợp tác và đoàn kết quốc gia để đưa Ấn Độ đến mức tiến bộ cao hơn nữa.

Cũng trong những lời tuyên bố ấy, Thủ tướng Ấn đã đề cập các thành tích kiến quốc của nhiều quốc gia khác, trong đó có Việt Nam Cộng Hòa. Thủ tướng khuyên nhân dân Ấn theo gương cần cù và tinh thần kỷ luật công dân của nhân dân các nước bạn.

Lời tuyên bố của Thủ tướng Nê Ru, vị lãnh đạo một quốc gia lớn bậc nhất Á Châu đã làm cho người ta phải liên tưởng tới những tuyên ngôn tương tự của Tổng thống Việt Nam Cộng Hòa đã được phổ biến trong nhân dân từ mấy năm nay. Xét hoàn cảnh riêng của mỗi nước, Việt Nam Cộng Hòa không giống hẳn Ấn Độ. Nhưng cả hai quốc gia đều có một điểm tương đồng rõ rệt: Cả hai nước cùng mới thoát khỏi tình trạng ngoại thuộc. Điểm tương đồng căn bản ấy đã khiến Việt Nam Cộng Hoà và Ấn Độ ít nhất cũng có chung những khởi điểm trong chương trình kiến thiết quốc gia. Hơn thế nữa, tại Ấn Độ, Thủ tướng Nê Ru vừa kêu gọi nhân dân Ấn tăng gia sản xuất và đoàn kết quốc gia thì tại Việt Nam đã từ mấy năm qua Ngô Tổng thống cũng đã lấy hai phương châm cần lao, đoàn kết để thực hiện đồng tiến xã hội, để phát triển nhân vị. Tại Ấn Độ Thủ tướng Nê Ru kêu gọi tinh thần

(xem tiếp trang 4)

ĐẶC BIỆT 2 TRANG TRONG HÔM NAY

1) **«Harem», thâm cung huyền bí,** mô tả những thảm kịch tình và máu nơi cung cấm thời nguyên tử.
2) **Con quỷ mê gái,** một truyện quái dản, thần kỳ.
3) **Hồ Ly Vọng ngày nay** một phóng sự vô cùng hấp dẫn
4) **Yêu lắm phải không?** truyện vui nhộn của *Thầy Gòn* và nhiều mục vui, lạ khác...

BẠN ĐỌC THẮC MẮC

MONG TÌM BIỆN PHÁP ĐỂ MỌI NGƯỜI DÂN ĐƯỢC HƯỞNG QUYỀN BẦU CỬ

Chúng tôi, một số đồng dân chúng tại khu Phan-đình Phùng, Sài-gòn, xin ông làm ơn đạo đạt lên chính quyền lời thỉnh cầu của chúng tôi xin gia thêm hạn khiếu nại cho các cử tri bị sót tên. Chúng tôi vì công việc phải xa vắng nhà hoặc vì đau ốm nên đã không tới xem được sổ cử tri. Nếu có thể được chúng tôi mong rằng Chánh Phủ sẽ cho phép chúng tôi được lãnh *thẻ cử tri ngay sau khi xuất trình kiểm tra và tờ khai gia đình để chúng tôi tiết kiệm thời giờ.*

Chúng tôi tin rằng Chánh Phủ sẽ không hẹp hòi gì và sẽ vui lòng xét những lời yêu cầu của các công dân lương thiện và sốt sắng với nhiệm vụ bầu cử để toàn dân được tham gia cuộc bầu cử sắp tới.

Chúng tôi xin thành thực cảm tạ và kính chào ông.

Một người dân

TỪ THÀNH TỚI TỈNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Chúa Nhựt 23-8-1959

Bác sĩ Thái-minh-Bạch 357, đại-lộ Hồng-Bàng	Chợ-lớn
Bác sĩ Lê-văn-Triều 25, đường Phát-Diệm	Sài-gòn
Bác sĩ Nguyễn-trọng-Thiện 490/7, đường Phan-đình-Phùng	Sài-gòn
Bác sĩ Phạm-ngọc-Đức 96, đường Võ-duy-Nguy	Phú-nhuận

Thứ Hai 24-8-1959

Bác sĩ Phang-Missao 65, đường Lương-nhữ-Học	Chợ-lớn
Bác sĩ Nguyễn-văn-Tam 36, đường Trần-quang-Khải	Sài-gòn
Bác sĩ Dương-cẩm-Chương 491-bis đường Lê-văn-Duyệt	Sài-gòn

ÔNG PHẠM LÊ BỒNG NGÃ XUỐNG SÔNG MẤT TÍCH

ĐÔ THÀNH.— Khoảng 10 giờ tối ngày 21-8, ông Phạm Lê Bồng nguyên viện trưởng viện «Dân Biểu Bắc Kỳ» thời trước 54 tuổi, ngụ tại số 58 bis đường Phan đình Phùng có bảo tài xế lái chiếc xe citroen số NBO-486, trên xe có ông Bồng và cô con gái, đến Cầu Hàng thuộc xã Tân Thuận đậu lại để hứng gió.

Không may, ông Bồng trợt chân té xuống sông mất tích! Sở cứu hỏa đô thành được tin đến nơi tìm kiếm, nhưng vì nước chảy khá mạnh nên chưa tìm được thi hài ông Bồng.

MỘT THANH NIÊN ĐI TÌM HOA BỊ BỐ, NHẢY XUỐNG SÔNG LẶN «MẤT» TÍCH

GIA ĐỊNH.— Chiều 19-8 vừa qua, nhà chức trách Gia Định mở cuộc tảo thanh gái mãi dâm ở Tân Thuận Đông (Nhà Bè). Đến xét tại một căn nhà ở xã Tân mỹ Đông, cô mấy cô gái tông cửa toan tẩu thoát và 1 thanh niên đi tìm hoa sợ bị bắt nên nhảy xuống sông lặn trốn. Nhưng có lẽ vì không biết lội nên bị mất tích.

Sở cứu hỏa được tin đến nơi tìm kiếm, nhưng không gặp thi hài ở đâu. Thanh niên này còn bỏ lại trong nhà gái một chiếc xe đạp.

BÁN NGUYỆT SAN «THỜI NAY» SẮP XUẤT BẢN

ĐÔ THÀNH.— Bổn báo được tin: ngày thứ bảy 29-8-59 tới đây, bán nguyệt san «Thời Nay» do ông Nguyễn văn Thái giám đốc sẽ ra mắt độc giả. Tòa soạn đặt tại số 217 Phạm Ngũ Lão, Saigòn. Điện thoại số 25.538. Nội dung Bán Nguyệt san «Thời nay», theo ông giám đốc cho biết, sẽ tóm tắt trong tiêu đề «Thế Giới Dưới Mắt Người Việt», chú trọng đến những biến chuyển và tiến bộ của Việt Nam và của toàn Thế Giới, trên mọi lãnh vực. Nguyệt san «Thời Nay» khổ 13x18,5 dầy 132 trang, giá bán 10 đồng. Ngôn Luận trân trọng giới thiệu Nguyệt san «Thời Nay» với độc giả, và thành thực chúc đồng nghiệp «Thời Nay» tiến mạnh trên đường xây dựng báo chí và văn hóa.

BẢY CĂN NHÀ SẬP VÌ TRẬN GIÔNG LỚN

VĨNH LONG.— Hồi 7 giờ sáng 20-8 một trận cuồng phong dữ dội hoành hành tại ấp nhất xã Tân Long Hội (Chợ Lách Vĩnh Long). Trận dông này kéo dài ngót 5 tiếng đồng hồ trong cơn mưa, và gây cho 7 căn nhà lợp lá bị sụp đổ. Thiệt hại cho đồng bào khá nặng.

(Q.H.)

ĂN TRỘM GÀ, BỊ RƯỢT THEO, HAI TÊN TRỘM GIẾT CHẾT CHỦ NHÀ ĐỂ PHI TANG!

PHONG DINH.— Lúc 9 giờ đêm 14-10-58, hai tên Cao văn Thuận 18 tuổi và Lê văn Lương 17 tuổi, đều ở xã Thuận Hưng (Phong Dinh) rủ nhau đến chòi trấu của ông Võ thành Thới ở gần đó để trộm gà. Ông Thới đang ngủ mơ màng nghe gà kêu, liền ra coi thì bị mất 4 con, ông trỉ bỏ lên và tức tốc rượt theo. Không ngờ 2 tên bất lương đã núp sau đống rơm thấy ông Thới chạy trờ tới, chúng sợ ông biết mặt nên dùng cột chèo dập vào đầu ông bể sọ ngã ra chết liền. Tên Thuận còn biểu tên Lương hãy chém bồi thêm cho thiệt chết. Do đó 2 tên bất lương bị truy tố ra Tòa Đại Hình. Phiên xử ngày 20-8-59 vừa qua tại Phong Dinh, Tòa kêu án: Thuận 15 năm khổ sai, 5 năm biệt xứ, Lương 10 năm khổ sai, 5 năm biệt xứ.

(T.P.)

MỘT ỨNG CỬ VIÊN BỊ PHẠT VẠ BA VẠN ĐỒNG

TÂN AN.— Ông Phạm tấn Thành 46 tuổi Dân Biểu Quốc Hội khóa I tại quận Cần Đước, kỳ này ông Thành trở ra ứng cử Dân Biểu Quốc Hội khóa II tại đơn vị cũ, ông vừa bị ông Đinh văn Tân, ứng cử viên cùng đơn vị, vô đơn khiếu nại ông Thành về lỗi cổ động bằng truyền đơn trước ngày vận động tuyển cử trong nhiều xã của quận Cần Đước.

Trước Tòa Tiểu hình Long An hôm 21-8, ông Phạm tấn Thành có Luật Sư Vũ văn Huyền biện hộ, song ông Thành lại vắng mặt, tòa xử khuyết tịch phạt ông Phạm tấn Thành 30.000$ tiền vạ về lỗi vi phạm thể thức vận động tuyển cử.

(H.S.)

MỘT TỬ THI TRÔI TRÊN SÔNG SÀIGÒN

ĐÔ THÀNH.— Trưa ngày 20-8 có 1 tử thi trôi trên sông Sài Gòn, nhà chức trách Thương Khẩu cho vớt lên, xét trong mình tử thi có tờ khai căn cước nên được biết kẻ bạc mệnh tên là Nguyễn trung Tiếp 23 tuổi. Nhà chức trách đang tiến hành cuộc điều tra.

BẠN ĐÃ ĐỌC:

VĂN NGHỆ TIỀN PHONG SỐ 13

● **Một số đặc biệt về Ghen**
Bạn đã cười nhiều về những bài vui nhộn về Ghen, bạn nên đọc tiếp **Văn Nghệ Tiền Phong số 14**
● Một truyện trinh thám vô cùng hấp dẫn: **Chiếc hộp phấn bằng vàng y,** văn viết nhẹ nhàng lưu loát, câu chuyện lắm tình tiết ly kỳ.
● Một truyện tình cảm: **Tình người ca nữ** kể chuyện một thanh niên yêu một cô đào hát.
Văn Nghệ Tiền Phong số 14 tiếp tục phóng sự tốc hành về tiền tuyển cử. Sau ông thể thao và ông tấp tểnh nhiều xu ra ứng cử còn lắm nhà vật điển hình khác cũng ra dành ghế nghị sĩ: lắm đoạn gay cấn — nhiều pha buồn cười...
Phát hành đúng ngày 27-8-1959

TỔNG-THỐNG V. N. Cộng-Hoà ĐI KINH LÝ CÁC TỈNH

Tuyên-Đức, Quảng-Đức và Phước-Long

SÀIGÒN (VTX).— Trong ngày thứ Năm 20-8-59 và trong buổi sáng thứ Sáu 21-8-59, Tổng thống Việt Nam Cộng Hòa đã đi kinh lý các tỉnh Tuyên Đức, Quảng Đức và Phước Long.

Một Phái đoàn Dân Biểu Quốc Hội Việt Nam, đã đáp chuyến phi cơ từ giã Sài gòn hồi 14 giờ 20 chiều 21-8 để đi Vác-sô-vi (Ba Lan) tham dự Hội nghị thường niên của Liên hiệp Nghị sĩ.

Để cử tri tìm hiểu ứng cử viên

NGUYỄN-VĂN-QUÝ

Luật-Khoa Cử-nhân Thẩm phán Nguyên Chánh án Toà Án Lao-Động Cần-Thơ ứng cử viên đơn vị 3. Thốt-Nốt Núi-Sập tỉnh An-giang

Tiểu-sử

— Sanh ngày 22-6-1922 trong một gia đình tiểu nông
— Đậu tú tài toán pháp năm 1943
— Từ năm 1945 làm giáo sư tại các trường trung học Chu văn An Nguyễn công Trứ, Hồ ngọc Cẩn để có phương tiện theo đuổi việc học tại trường Đại Học Luật Khoa

Xem tiếp A trang 4

NGUYỄN-VĂN-ĐIỀN

ứng cử viên đơn vị I (Quận KiênThành và Phú Quốc)

Xuất thân

Thẩm phán Tòa Hòa giải Rộng quyền Kiên Giang
Chưởng khế Tòa Thượng Thẩm Saigòn

Trái với thủ tục

Không đưa ra một chương trình hoạt động dong dài, thể hứa huyên thiên vì bản tính thích «Làm Hơn Nói».

Tuy nhiên

Đã tự nguyện ra gánh vác việc nước nên phải có những điều lo nghĩ, trước nhất

Coi như một chương trình tối thiểu

— Góp phần với Quốc Hội trong vấn đề lập pháp.

— Mở ngay một văn phòng tại tư thất tôi, số 66, đường Nguyễn trung Trực ở Kiên Giang, có thơ ký thường trực tiếp xúc với quí vị cử tri ngõ hầu giúp đỡ ý kiến trong mọi địa hạt.

— Vốn am hiểu ít nhiều về luật pháp tôi hướng dẫn đường đi nước bước cho quí vị để tránh bớt một phần nào trong việc kiện tụng một vấn đề phức tạp đã làm một số đông đồng bào lâm vào cảnh phá sản khi đi sâu vào đấy.

— Lập trường của tôi là phải làm sao san bằng mọi bất công trong xã hội. Mục tiêu này lẽ tất nhiên khó thực hiện hoàn bị được; tuy nhiên tôi sẽ cố gắng binh vực những kẻ có thể bị hà hiếp, những người ngay thật thọ hàm oan.

tin TOÀ ÁN

MỘT PHIÊN TOÀ VÔ CÙNG SÔI NỔI

Ô. NGHỊ CẦN BỊ PHẠT 6 NGÀN về tội giả mạo giấy tờ

SÀI-GÒN.— Sáng hôm qua, có một vụ án về tuyển cử được mọi người chú ý nhất là:

— Ứng cử viên Nguyễn khánh Vân kiện ông nghị Nguyễn văn Cần về

Ô. Cò Hiệp

tội xử dụng giấy tờ giả mạo khi nạp hồ sơ ứng cử Quốc Hội khóa II. Theo cuộc điều tra của sở công an thì ông Cần ở Pháp từ ngày 6-12-1958 tới ngày 7-5-59 như vậy là ông chưa ở Việt Nam đủ sáu tháng như ông đã khai với cơ quan hành chính để xin giấy chứng nhận. Sau nhiều lâu tranh luận vô cùng sôi nổi giữa luật sư và Công tố viện, tòa xác nhận là ông Cần phạm tội giả mạo và phạt 6.000 đồng.

Cò Hiệp ra Tòa

Khi nội vụ vừa đổ bể, Ngôn Luận là tờ báo đầu tiên phát giác chuyện ông cò Hiệp bị bắt quả tang đang nhận tiền hối lộ của chủ tiệm Vân Kiên. Mặc dầu cò Hiệp luôn luôn

Xem tiếp E trang 4

MỘT THẢM CẢNH GIA-ĐÌNH

CHỈ VÌ VỢ TRẺ QUÁ!?

của ttv THANH-TÂM

TÂY NINH.— Vào khoảng 13 giờ đêm 20-8-59 một vụ sát nhân khủng khiếp đã xảy ra tại ấp Gia Huỳnh xã Gia Lộc, quận Trảng Bàng Tây Ninh trong trường hợp như sau:

Ô. Lê văn Trò 46 tuổi, làm nghề buôn bán kim chỉ, ngụ tại số D21/1 ấp nói trên, có chắp nối cô Nguyễn thị Hằng 26 tuổi, đã được 3 năm, sinh được một con đã lên hai. Gia đình này lần hồi kiếm ăn cũng được đầm ấm.

Nhưng gần 5 tháng nay cô Hằng bỗng sinh ra «trái chứng», thường sinh chuyện gây gổ với chồng. Sau đó cô bế con về ở với mẹ đẻ. Ông Trò nhiều lần tìm gặp, cố khuyên nhủ vợ về đoàn tụ nhưng không được. Ông lại sinh bụng nghi rằng cô vợ trẻ có tình ý gì khác.

Vào ngày giờ kể trên, có lẽ không dằn được niềm thương con, không giữ được máu ghen ngờ, ông Trò vớ lấy cây dao găm lần đến nhà vợ mở cửa lén vào. Bà cụ đi đâu vắng. Ông Trò đi thẳng vào buồng vợ ngủ, dang thẳng cánh đâm vợ một dao vào bụng đến lút cán. Máu phọt ra, ông Trò càng hăng tiết, cầm dao rạch da bụng cô Hằng ruột trào ra ngoài cả búi. Tưởng vợ đã chết ông Trò cầm dao đi ra. Ra tới giường ngoài mùng vẫn còn hăng, lại gặp cô em vợ là Nguyễn thị Nở 21 tuổi, ông Trò thưởng luôn cho mấy dao khiến cô gái chỉ kịp la lên một tiếng rồi gục xuống. Xóm giềng nghe tiếng dồ tới.

Thi hành xong thủ đoạn, ông Trò chạy ra khỏi nhà, vứt dao vào bụi tre chạy thẳng đến công sở xã Gia Lộc kêu cửa mà báo «Tôi đã giết chết cả nhà vợ tôi rồi!» Nhà chức trách tới nơi xảy ra án mạng cho chở các nạn nhân đi bịnh viện Sài gòn. Cô Hằng chắc khó sống vì vết thương quá trầm trọng.

Ông Trò đã bị giải đến Biện lý Cuộc Tây Ninh và bị tống giam chờ ngày xét xử.

Toàn dân tích cực tham gia bầu cử
— Bạn đã lãnh thẻ cử tri chưa?
— Bạn đã xem kỹ danh sách ứng cử viên chưa?

THỊ TRƯỜNG TIN VỊT

• Đấm đá... đả đảo
Đả đảo... đấm đá

Liên tiếp trong hai buổi chiều âm u thứ tư và thứ năm, tại chợ cầu ông Lãnh cũng như ở tại chợ Bến thành, có nhiều ứng cử viên cứ vừa mới mở mồm ra là đã có tiếng hô đả đảo có lẽ của mấy tay «yên hùng» chuyên nghề đấm đá. Sau khi mấy «cây» đấm đá hô đả đảo thì lại có một bọn khác thét lên hoan hô. Rồi... hoan hô và đả đảo, khởi đầu là cuộc «khẩu chiến» và chấm dứt bằng «thủ chiến».

Cứ đả đảo, cứ hoan hô loạn xà ngầu, thành ra người qua đường chẳng hiểu là đả đảo cái gì và hoan hô cái gì.

Có khi, một ứng cử viên vừa mở miệng nói: «Tôi chủ trương nâng cao đời sống của giới cần lao...» thì liền ngay đó có mấy «tay» có vẻ là công nhân đạp xích lô hoặc khuân vác dưới bến tàu liền hô «đả đảo»! Chính vì có sự trớ trêu như vậy, cho nên người ta đâm ra ngán cho cái lối tranh đua «hoan hô... đả đảo» này.

Xem tiếp C trang 4

PHỎNG VẤN TUYỂN CỬ

KỸ-SƯ NG.-KHẮC-HIẾU

Tổng Thư-ký đầu tiên của Uỷ-Ban Nghiên-Cứu

TỔ CHỨC ĐỜI SỐNG NÔNG THÔN

- **KHUẾCH TRƯƠNG THẮNG LỢI CHÁNH TRỊ CỦA GIAI ĐOẠN QUA VỚI NHỮNG BIỆN PHÁP KỸ THUẬT.**
- TỔ CHỨC HỢP TÁC XÃ NÔNG THÔN ĐA NHIỆM, CHƯA NẶNG VỀ MẶT KINH-TẾ MÀ NẶNG VỀ MẶT GIÚP ĐỠ NÔNG DÂN LÀM QUEN VỚI SINH HOẠT HỢP TÁC-XÃ
- **ÁP DỤNG LỐI CHO NÔNG DÂN VAY TIỀN «LIÊN ĐỚI TRÁCH NHIỆM» ĐỂ TIỀN TỚI ĐƯỢC THẲNG TAY NGƯỜI CẦN VAY ĐÚNG LÚC, ĐỂ TRÁNH NẠN NƯỚC CHẢY CHỖ TRŨNG.**

K.S. Nguyễn-khắc-Hiếu

Cao Giao và Người Phóng Viên

Hoàn cảnh lịch sử và địa dư của chúng ta hiện tại hướng miền Nam về nông nghiệp. Kế hoạch phát triển kinh tế của chánh phủ đã trao quyền ưu tiên cho canh nông. Kể từ khi nền Cộng hòa được thành lập, những cố gắng của chính quyền trong địa hạt này đã được thể hiện qua một cuộc cải cách điền địa ôn hòa và sự thành lập những cơ quan rất mới như Nông Tín Cuộc, Nha Hợp Tác Xã v.v...

Trên tờ báo này hồi có dịp được tiếp xúc với các cơ quan, chúng tôi đã có lần nêu lên câu hỏi: «trong công cuộc khuếch trương xứ sở, sự đóng góp của dân chúng ở thôn quê liệu có nặng nề hơn dân ở thành thị», và cho đến nay những cơ quan này cũng chưa minh định một công thức rứt khoát để trả lời cho câu hỏi đó. Đứng về mặt hưởng thụ thì tại khắp các nơi trên thế giới phần vị của kỹ nghệ thường là cao hơn nông nghiệp và sự chênh lệch ấy (disparité) thường là đầu mối lo toan của Quốc Hội để tiến tới cái mà chúng ta gọi là đồng tiến xã hội, cái mà người Mỹ đã mượn hẳn danh từ Mác xít để gọi là «một xã hội không giai cấp».

Về vấn đề này chúng ta có một tiếng nói quan trọng: đấy là Uỷ ban Nghiên cứu Tổ chức Đời sống Nông thôn.

Chúng tôi đã tìm gặp ông NGUYỄN KHẮC HIẾU, kỹ sư Nông học, Tổng Thư ký đầu tiên của Uỷ Ban Nghiên Cứu Tổ Chức Đời Sống Nông Thôn.

H: Thưa, Kỹ sư có thể cho độc giả Ngôn Luận chúng tôi biết sơ qua về Uỷ ban N.C.T.C.Đ.S.N.T?

Đ: Đây là một ủy ban liên bộ gồm mười đại diện của các cơ quan sau đây: Canh nông, Nông tín cuộc, Hợp tác xã, Y tế, Công kỹ nghệ, Lao động, Kế hoạch Ngân sách...

H.: Thưa Kỹ sư, Uỷ ban nhằm mục đích gì?

Đ.: Khi chúng tôi còn là Tổng Thư Ký, thì mục đích rộng rãi của ủy ban là nghiên cứu phương pháp cùng hệ thống tổ chức nông thôn chú trọng đến ba bình diện: phát triển kinh tế và xã hội, cùng chuyên về phương diện chức nghiệp để tiến tới chỗ thành lập một quy chế chung cho tiểu công nghệ và nông dân. P in hoạt động này có tinh thần nghiệp đoàn như là tại các nước đã tổ chức xong những Phòng Hòa Hợp của Tiểu Công Nghệ và Nông Dân.

H: Trong đường lối chung thì mục đích này có phối hợp vào Phong Trào Phát Triển Cộng Đồng không?

Đ: Dĩ nhiên ở nước ta thì mục phiêu này chỉ là một bộ môn của Phong Trào Phát Triển Cộng Đồng, nhưng nguyên thủy đề án này là rập theo khuôn của Tổng Liên Đoàn Lao Động Quốc Tế.

H: Ủy Ban làm thế nào để phương pháp đề ra được áp dụng tới tận thôn xóm. Hay là nói một cách khác từ chỗ nghiên cứu đến chỗ thực hành, cơ quan nào đảm nhiệm?

Đ: Trước hết tôi xin nói, khi đó, Ủy ban chúng tôi định làm những cái gì trước, những cái gì sau, đã, rồi tôi xin giải thích làm như thế nào và bằng cách nào. Như trên chúng tôi đã nói trong phần mục phiêu, hy vọng của chúng tôi là giúp nông dân ở thôn xã về ba phương diện tăng mức sản xuất, cải tiến nghề nghiệp và san bằng những mâu thuẫn xã hội giữa chủ đất và tá điền hay thợ nông nghiệp.

Với một chương trình rộng lớn như thế, tất nhiên là chúng tôi phải chọn bước nào đi trước: đây là hợp tác xã nông thôn. Tại Trung Ương chúng tôi có năm ban: ba ban phụ trách ba ngành, và một ban chú trọng về huấn luyện nhân viên và cán bộ và một ban nữa về hành chính.

Chúng tôi chỉ cử đại diện ở tỉnh, nhưng chính xã mới là đơn vị cơ sở của tổ chức chúng tôi.

Chúng tôi quan niệm Hợp tác xã khác trước. Cho đến nay, người ta chỉ nghĩ rằng một hợp tác xã muốn thành công thì phải có đầy đủ điều kiện kinh tế để hoạt động như là một xí nghiệp độc lập. Như thế sự tổ chức gặp phải nhiều khó khăn và riêng đối với dân ta nội khoản khó khăn về kế toán đã làm cho nhiều hợp tác xã tổ chức theo quy mô này, không thành công.

Trái lại chúng tôi chủ trương khác. Chúng tôi trong lúc đầu không quá thiên về phương diện kinh tế của hợp tác xã, mà chúng tôi nhằm gây cho dân chúng nông thôn cái ý thức hợp quần. Nhân viên ở trong hợp tác xã sẽ do dân tự do bầu lấy, chứ chúng tôi không đặt người bắt dân phải theo (Chúng tôi nói tự do bầu là mặc nhiên công nhận rằng trong chế độ Cộng hòa này, sự bầu bán tự do không thể là một phương tiện để cho những phần tử phá hoại như cộng sản trà trộn vào trong những tổ chức của dân chúng). Chúng tôi trù liệu cử độ 100 đến 150 xã viên rất quen biết nhau rồi, bầu lấy một người phụ trách hợp tác xã...

Hợp tác xã không nhằm bản sinh lợi như một xí nghiệp, mà trong giai đoạn đầu nhằm huấn luyện xã viên cho quen với sinh hoạt hợp tác xã. Đây là điểm căn bản. Mục đích của hợp tác xã do đó có tính cách đa nhiệm (polyvalent) liên quan đến sản xuất, mua bán, phân phối, tín dụng, để dành góp vốn. Trong giai đoạn đầu, chúng tôi cũng phải tùy theo từng địa phương mà hạn chế sự hoạt động, cốt đạt được sự thành công trong một địa hạt đã, để gây sự hào hứng cho xã viên, vì thế tùy nơi, chỗ thì chúng tôi chỉ tổ chức sự mua bán phân phối phân bón, chỗ thì chúng tôi lo làm máy cày...

Xem tiếp B trang 4

Bà Lớn

Phóng sự tiểu thuyết của HOANG-HẢI-THỦY

X.— NHỮNG THỦ-ĐOẠN CAO-ĐẸP ĐỂ TRỪNG TRỊ BỌN VIẾT BÁO CỦA SẠC DỀ DANH THIẾP

L.T.S.— Để tránh mọi sự hiểu lầm, dù là nhỏ mọn, có thể xảy ra chúng tôi ân cần nhắc lại cùng quý bạn đọc rằng các sự việc được nói đến trong phóng sự đều đã xảy ra từ thời các chính phủ bù nhìn của Pháp.

(Tiếp theo)

Do đó ông Tổng Đài Cô lô Nhăn căm thù bọn nhà báo lắm. Ông ky nhất là lão ký giả Cuốc Tô, giá lão này mà là A-na-Mít, thì «sụya» là thế nào ông cũng đã thuê du-côn oánh cho năm bảy trận nhừ tử ra rồi, hay là ông đã đi vạn lậy sứt trán ra để cho các quan to thượng cấp của ông dùng quyền hành làm cho tên nhà báo đó phải treo bút, phải chết đói. Nhưng vì lão Cuốc Tô lại là... Tây, cho nên vốn là một nhà trí thức biết tư trọng ông Tổng Đài vẫn thấy ngán ngán... Đến nay, bỗng được gặp Danh Thiếp là một người hùng, ông Tổng Đài bèn lấy làm mừng lắm Ông bèn hí hửng định bụng sẽ nói khích để xui Danh Thiếp đi gây sự oánh lão Cuốc Tô một phen...

Trong lúc đó trước sự phục lăn ra mặt của ông Tổng Đài, Sạc dề Danh Thiếp đã mềm môi đớp hết ba ly «Uýt ki» và bộ mặt chuột kẹp của người anh hùng ấy đã đỏ khé lên như... tĩ gà. Thấy còn có thể bịp Me sừ Tổng Đài bị thịt được, Danh Thiếp vẫn thấy cần phải ba hoa thêm mấy câu:

— Hai nữa Toa đừng có sợ bị bọn nhà báo nó công kích, chúng nó chửi thế có khi lại là một cái hay cho con đường công danh của Toa nữa kìa. Chánh phủ Cô Lô Nhăn của chúng mình khôn lắm chứ Chánh phủ mình có phải là ngu đâu Chánh phủ mình dư biết rằng hễ anh công chức nào mà bị báo chí nó móc máy nhiều tức là anh đó đã đi đúng đường lối thực dân và đàn áp, khủng bố của chánh sách Cô Lô Nhăn đấy. Nhiều khi, các anh đó còn được tăng lương, lên chức là đằng khác — chỉ có anh nào léng phéng dở trò mị dân, thân dân để được báo chí ca tụng, để cao, hoan hô là vỡ mặt thôi. Các cấp trên của cái nhà anh công chức ngu dại ấy thấy anh ta được cảm tình của đám «pô puy le» như thế sẽ sợ có ngày anh ta đá cả họ đi mà tranh lấy chức vị nên sẽ ra tay trừng trị anh ta trước. Đấy, toa thử nhìn xem, có biết bao nhiêu là anh chỉ mới vừa được bọn báo nó khen cho vài bài là đời... đi một phát xuống dốc không phanh đấy, thế mà cũng có bao nhiêu là thằng bất tài vô hạnh, cả nước biết là không ra gì, không xứng đáng, bị báo chí chửi ra rít, mà sao vẫn cứ ngồi lì ra đấy, có suy chuyển nhúc nhích gì đâu? Chánh Phủ Cô Lô Nhăn mình đời nào chịu nghe lời bọn báo chí, nhất là đời nào lại chịu làm cho chúng nó hài lòng? Bởi vì, nếu cứ thấy báo chí nó công kích, nó đòi cách chức người nào là chánh phủ cách chức người đó liền thì rồi có một ngày kia, được đằng chân lân đằng đầu, bọn báo chí nó thì đòi cách chức cả... Thủ tướng ấy chứ lỵ...

Ông Tổng Đài bèn than thở:

— Sinh ra ngay cái báo chí thật là nhảm quá. Giá không có cái lão Gutenberg phát minh ra cái máy in thì làm gì có bọn nhà báo. Lỗi ở cái lão Gutenberg cả. Giá mọa mà là chính quyền Cô Lô Nhăn thì mọa phải tuyên bố xử tử khiếm diện lão Gutenberg, hai là mọa ra lịnh đóng cửa hết trọi các nhà báo, không có tự do ngôn luận cái

(Xem tiếp trang 4)

DÂN NÓI DÂN NGHE

SƠ Ý VÀ RỦI RO...

Hằng ngày, nói tới chuyện rủi ro tai hại, tất nhiên người ta nghĩ tới những vụ chết người do tai nạn xe hơi gây ra: Người cầm lái xe hoặc người đi đường, chỉ sơ ý một chút, có thể bị xe cán chết, hoặc bị bể ngực vì «vô lăng». Tính mạng đã quí, quyền công dân còn có khi quí hơn. Thế mà, có những người chỉ vì sơ ý một chút, bị mất ngay cái quyền đó. «Sơ ý» ở đây không phải là sơ ý... phạm luật hình. «Mất» đây không có nghĩa là bị Tòa án tước mất! Chúng tôi muốn nói tới trường hợp đánh mất thẻ kiểm tra và do đó, mất quyền... đi bầu Quốc hội!

Chẳng hạn như trường hợp của ông K. ngụ ở xã kia: ông đánh mất thẻ kiểm tra, đã trình nhà chức trách ở chỗ thẻ rớt, và được nghe truyền rằng còn vài tháng nữa sẽ phát thẻ căn cước mới, thôi xin phó bản làm gì. Vì vậy chỉ được cấp giấy thị thực có ghi số thẻ mất đàng hoàng. Nay ông ra hội đồng xã, coi danh sách cử tri, thấy có tên ông rõ ràng. Ông về đem sổ gia đình và tờ giấy «thị thực mất kiểm tra» ra lãnh thẻ cử tri, thì được trả lời rằng:

— Không phát thẻ cử tri cho người mang «tờ khai mất kiểm tra».

Thế mới biết cái thẻ kiểm tra nó quí còn hơn cái thân «ngàn vàng» của con người. Vì mất nó, thì mất quyền... công dân! Cũng như người «mất thân thể» tức là mất... tính mạng! Vậy chẳng hay cơ quan hữu trách địa phương có thể «khoan hồng» đối với sự rủi ro của ông K. chăng?

Nếu quí cơ quan không tin ở cái «tờ khai mất kiểm tra» kia, thì quí cơ quan cũng nên... dù lòng tin cho cái sổ gia đình vậy. Vì nếu ông K. là hạng người không hề khai kiểm tra, thì quí cơ quan, trước đây, đã căn cứ vào cái gì mà cấp sổ gia đình cho ông?

THẦY GÒN

Phiếu dự thi của người đi bầu

SỐ 7

TỪ-VI-LANG dịch thuật
Lời bàn thêm và chú thích của THẦY GIÔN

(Tiếp theo)

Nay thấy giặc khăn vàng nổi lên, Kiên tự tập thiếu niên trong làng, các tay giang hồ miền sông Hoài, sông Tứ, được một đạo tinh binh gồm một ngàn năm trăm người, kéo đi tiếp ứng quân Triều. Chu Tuấn mừng mà lắm, liền sai Kiên đánh cứ Nam Duyên thành, Huyền Đức đánh cứa Bắc Chu Tuấn đánh cứa Tây, để hở cứa Đông như cho giặc chạy. Tôn Kiên tự mình nhảy vọt lên mặt thành trước tiên, vung dao chém luôn một chập 20 bọ người. Giặc hoảng sợ bỏ chạy xuống hết. Bông Triều Hoàng phi ngựa tới cầm giáo đâm Kiên lên Tôn Kiên. Kiên tử mặt thành phi thân lao xuống. cướp luôn giáo Hoàng. quay mũi lại đâm Hoàng chết lăn xuống ngựa. Lại nhảy lên lưng ngựa của Hoàng xông xáo vào giết quân giặc. (14) Bị hãnh Tôn Kiên đánh mạnh, Tôn Trọng kéo quân giặc chạy vượt ra cửa Bắc, lại gặp phải Huyền Đức. Trọng không còn bụng nào chiến đấu nữa với chạy trốn, có kẻ nào có công đánh giặc Huyền Đức giương cung bắn khán vàng mà chưa được bố một phát trúng Tôn Trọng. Hắn quay lần xuống chân ngựa. Bây giờ đại quân của Chu Tuấn ập tới đánh tràn, chém được hơn vạn thủ cấp. Quân giặc đầu hàng cùng vô số. Thế là một giải Nam Dương hơn 20 quận đều bình định.

Chu Tuấn ban sư về Kinh, được chiếu phong làm Xa kỵ Tướng quân kiêm Hà Nam Doãn. Tuân giặc đầu rồi sau này sẽ liệu. (17) Nhân công của Tôn Kiên, Lưu Bị, Tôn Kiên hiếu rõ nhân tình thế thái, sắn có tiền, đem đút lót chỗ này chỗ nọ, nên được bổ làm Quận Trưởng Cửu Giang để nhậm chức (15) Còn Huyền Đức vì không tiền, nghe ngóng đợi chờ mãi vẫn chẳng có tin gì. Bà anh em mất ức trong lòng, buồn rầu chán nản. Ngày kia giảng chiếu sa thải hết những ai trước đây nhờ quân công mà làm quan lại. (18) Huyền Đức cũng thuộc vào hạng này. Đang lo buồn, đã có tin quan Khâm sai là Đốc Bưu đến huyện. Huyện Đức ra ngoài cuách nghênh tiếp, thì lẻ ra mời Đốc Bưu. Bưu cứ ngồi nghênh ngang trên ngựa, lấy roi chỉ trỏ mà đối đáp (19) Quan, Trương thấy thế, giận lắm. Khi vào nhà quán dịch, Đốc Bưu lèo lên cao bệ vệ ngồi, quay mặt hướng Nam. Huyền Đức chắp tay đứng dưới thềm dợi lệnh đã lâu, Đốc Bưu mới vặn hỏi : « Thầy Huyện Lưu xuất thân là gì mà ra làm chức này ? » Huyền Đức thưa : « Bị này là dòng dõi Trung Sơn Tỉnh Vương, khởi tự Trác quận đi đánh giặc Khăn Vàng, lớn nhỏ có trên 30 trận. Nhờ chút công nhỏ mọn ấy, nên được làm chức này đây ạ ». Đốc Bưu mạt lớn : « Nhà người mạo nhận Hoàng thân, tâu cản công trạng mà thôi ! Nay Triều đình giảng chiếu thanh sát, tức là để sa thải những hạng tham quan ô lại như nhà người đó ! » (20) Huyền Đức vâng vâng dạ dạ rồi lui ra, về tói huyện đường có thấy để lại ban nhỏ vàng ; Đốc Bưu tác cáo như vậy, chỉ là muốn đòi ăn hối lộ đây thôi. (21) Huyền Đức nói : « Nhưng tự ngày tới đây ta không tơ hào chút gì của dân, thì lấy lẻ vật ở đâu ra mà đút lót cho hắn bây giờ ? » Hôm sau Đốc Bưu cho bắt để lại tội dịch xa tra khảo ép phải khai lì : Quan Huyện tự những nhiễu hại dân. (22) Huyền Đức đã bảo lần thứ hai tới xin được vào hầm bạch nói minh, đều bị Đốc Bưu ra lệnh cấm quân lính không cho vào (23)

(Còn tiếp)

(14) Hùng dũng thay ! Nhưng không hợp với một vị thượng tướng. Sau này Tào Kiên chết sau cũng vì thế.

(15) Công quận giặc coi như... bỏ đi. Được bổ làm quan, chỉ là nhờ... tiền bạc vạy.

(16) Không tin bậy sự ưu ác của Lưu Bị, mà kẻ thắng tội ác cần bọn Thường thị. Như thế là tự bịnh muốn tự tận gốc, giải quyết một cách rộng lớn, con thế vẫn đẹ.

(17) Nghĩa là chẳng cần gì sa thải người ta đi.

(18) Tha ra chức quan lại chỉ dành cho bọn ngồi không ăn sẵn. Người lần vào chỗ chết để cứu dân thì, việc xong, bị gạt ra ngoài.

(19) Khá đấm ! Đáng đánh ! (20) Để làm gì không đánh ! (21) Phải, cái khoản này thì thầy lại tường lắm, thảo lắm (22) Quả lắm, còn để gì mà không đánh !

(23) Nếu có một gói « năng nặng» đưa vào trước, sẽ được vào ngay !

THANH-HỒ thuật

- **HỒ-LY-VỌNG NGÀY NAY ĐÃ BIẾN THÀNH MỘT NGƯỜI ĐÀN BÀ KHẮC NGHIỆT.**
- **HỒ-LY-VỌNG TRỞ THÀNH MỘT NƯỚC CỘNG HÒA BÉ NHỎ CỦA CÁC MINH TINH TÀI TỬ.**

Hồ ly Vọng nơi diễn hình của con người đen bạc. Chính ở nơi đây những biết bao nhiêu là tài năng của thiên hạ bị vùi dập để không bao giờ đòi biết đến nữa. Cũng nơi đây, thành « Hoa tận lực, hớp chợt không biết bao nhiêu những kẻ yếu nghề, cũng như người mạo nhận Hoàng thân, tâu cản công trạng mà thôi ! Nay Triều đình giảng chiếu thanh sát, tức là để sa thải những hạng tham quan ô lại như nhà người đó ! » (20) Huyền Đức vâng vâng dạ dạ rồi lui ra, về tói huyện đường có thấy để lại ban nhỏ vàng ; Đốc Bưu tác cáo như vậy, chỉ là muốn đòi ăn hối lộ đây thôi. (21) Huyền Đức nói : « Nhưng tự ngày tới đây ta không tơ hào chút gì của dân, thì lấy lẻ vật ở đâu mà đút lót cho hắn bây giờ ? » Hôm sau Đốc Bưu cho bắt để lại tội dịch xa tra khảo ép phải khai lì : Quan Huyện tự những nhiễu hại dân. (22) Huyền Đức đã bảo lần thứ hai tới xin được vào hầm bạch nói minh, đều bị Đốc Bưu ra lệnh cấm quân lính không cho vào (23)

(Còn tiếp)

Những tài tử như Gary Cooper James Stewart, John Wayne, Fred Astaire, William Holden, Gregory Peck đã trở thành những con người « Áp Phe » lành nghề, họ làm thế không những để kiếm thêm tiền mà là còn để mua sự kính nể nữa. Vì ở Mỹ hiện nay, chỉ những người nào làm những « Áp Phe » và những người trẻ tuổi mà đã giữ những trách nhiệm nặng nề là được đối kính nể mà thôi.

Chính vì sự muốn được đối kính trọng và muốn được trở thành những con người quan trọng mà bọ đã làm đảo lộn tất cả những tập quán có những người chạy việc, những nhà sản xuất và những nhà chuyên môn về thuê vụ. Họ cũng là những con người đi tìm tự do, không chịu khuất phục dưới những luật lệ khắc khe của những tay « Giám Đốc già » hống hách. Họ hợp lại với nhau và toàn đời kinh nghiệm cho nhau để xây dựng lại tương lai nền điện ảnh Mỹ quốc đang suy đồi từ mười năm nay !

Thế vẫn chưa hết, ở 118 Ly Vọng ngày nay, những minh tinh tài tử, đàng kính, đáng trọng còn có những minh tinh tài tử bảo hoa phong nhã mà được đối gần cho là những con người « Người đạo», những con người « biết trị».

Trước kia nhóm người « biết trị» này đo nam tài tử quê cỡ Humphrey Bogart cầm đầu và hiện nay thì đo nam tài tử kiêm ca sĩ « chú tinh» Frank Sinatra đã được tất cả nhóm người « Người đạo » ở Hồ ly Vọng bầu lên làm « đàng trưởng ». Đàng « Frank Sinatra » cũng rất mạnh về khoản kỉ đàng « Áp phe » trên.

Đàng gồm có những nam nữ tài tử như « Lauren Bacall, vợ của tài tử quá cỡ Humphrey Bogart, Debbie Reynolds (vợ ly dị của tài tử kiêm ca sĩ Eddie Fisher), Judy Garland, Shirley Mac Laine, Peter Lawford nhỏ vợ tên là Pat (con gái nhà tỷ phú Joseph P. Kennedy), Samy Davis, ca sĩ da đen trong phim « Porgy and B » và đang được quay ở Hồ ly Vọng) Dean Martin, Tony Curtiss, đám người giúp việc và những nhà giải cảnh nổi tiếng như « Billy Wilder, William Goetz, William. wyler Irving Lazare và sau hết là những nhà văn Irving Shaw, Romain Gary v.v.

(Còn tiếp)

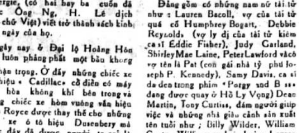

Da trắng vỗ bì bạch ?

Chẳng trai trẻ đi thực kỳ khôi !
Đọng trên làm sao lại xấu hoài ?
Cợt liều trêu hoa không « đắc dụng »
Cợt ngọc có cợt vận thành đất !

Cợt xuân xinh, chạm một cái,
Cợt sao chẳng cợt thế chăng đi ?
Chẳng có buồng tắm, đất... xem nhờ
Bà Điểm ngày xưa cũng ôn người

Chẳng ẩn chơi nhà, em chạy đi ;
Người ta làm gái lỉ lì tì.
Nhìn có buồng tắm, người ta nữa.
Chẳng quyết nhào theo lấy mối lợi !

Hay định nơi theo lời Trọng Quỳnh
Đời mần cửa đất, kém thang mình ?
« Trắng đã bì bạch » nào ai cỡ ?
Mà cứ tôm tem, muốn nghệ ít tình ?

Hay định nơi « bạc » đã từ lâu,
Hâu đã, ngọc mãng mới sống lâu ?
Cặp bút bóc lông nên dạng gái
« Chạm vỡ, còn nhất định » xem » nhau ?

THÂN ĐĂNG

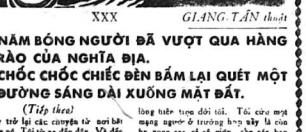

XXX *GIANG-TÂN thuật*

- **NĂM BÓNG NGƯỜI ĐÃ VƯỢT QUA HÀNG RÀO CỦA NGHĨA ĐỊA.**
- **CHỐC CHỐC CHIẾC BÈN BẤM LẠI QUÉT MỘT ĐƯỜNG SÁNG DÀI XUỐNG MẶT ĐẤT.**

(Tiếp theo)

Hãy trở lại các cuyện từ nơi bắt đầu câu nó. Tôi từ xa đến đây. Và đến đây là do sự lôi thúc khôn, khoản các người bạo đồng nghiệp : các ai Xuân Đích... mới tốt lự.

Nói đến đây, giáo sư Vân. Hùng liếc nhìn bác sĩ Xuân Đích, im lặng một giây như dợi câu trả lời của bác sĩ thì lúc ấy một tiếng cười nhỏ ở miệng bác sĩ Xuân Đích như chêm câu cho lời nói của Giáo sư. Đó Tăng và Mỹ Nê người mắt nhắng, bác sĩ Xuân Đích thì Giáo sư lại tiếp :

— Vâng. Tôi từ xa đến đây là để sản sóc cho một con bệnh và con bệnh ấy thì mọi người có một ở đây đều biết. Lý Chi có gửi rất nực thân từ và lá là thiếu nữ đẹp nhất vùng. Em mong sẽm bệnh nghề, thế thời tôi chưa bao giờ gặp một trường bệnh kỳ quái như bệnh tình của Lệ Chi. Con bệnh đã có những triệu chứng mà tôi có thể nói rằng từ trước đến nay y học hoàn toàn bất phải với việc trị bệnh đối khi ở tôi một sự cố gắng tưởng rằng quá sức người. Tôi đã thử nhiều cách cho Lệ Chi như thế nào thì bác dây, người bạn đồng nghiệp của tôi, đã nhẹo rõ điều ấy. Tôi đã biến mình của tôi đã nhiều lần, tôi đã thí là một bác sĩ đến đây chữa bệnh cho nàng. Tôi đã bỏ ra bao điều kiện thêm trăng nghĩ cạnh Lệ Chi, tôi đã bỏ ra bao nhiêu thì giờ để sinh tất cả một việc ban ngày cho tôi cho Lệ Chi là chỉ có mục Đích cốn lấy một nhân mạng. Vì nếu đời tôi cứu giúp tính gì được cho bằng, tôi vui lòng tiếc tuyệt đời tôi. Tôi cứu một mạng người ở trường hợp này là còn hơn cả sẽ giúp cho cả một gia đình hạnh phúc. Vì nếu Lệ Chi chết thì cả một gia đình hạnh phúc sẽ tan nát. Chính bước lạiglão giáo sư Vân Hùng, hai tay cầm lấy tay giáo sư, giọng nghẹn ngào trong tiếng nấc :

— Thưa giáo sư. Hiện lúc này, tôi không cần biết tới ở đâu nữa. Tôi không biết gì cả nhưng giáo sư muốn rằng sự có một của tôi ? đêm nay ở nghĩa địa Hàm Tân nếu tôi sin giáo sư cho phép tôi cùng đi với giáo sư.

Mỹ Nê cũng cầm lấy tay chồng. Giáo sư Vân nhìn mọi lượt mặt vẫn cái đầu im lặng. Không khí trong căn phòng bỗng trở nên nặng nề khó thở. Vừa lúc ấy thì ngoài đèn treo giữa nhà công phụt tắt sau một ngọn gió mạnh.

Giáo sư Vân không đi đâu lại theo và lặng cầm phòng, chốc chốc giáo sư lại vén tay áo ghé sát mặt vào mặt chiếc đồng hồ đeo trên cổ tay. Hai bây kim đã quang nốt lên rồi trong công tắt. Đã đúng 12 giờ khuya.

(Còn tiếp)

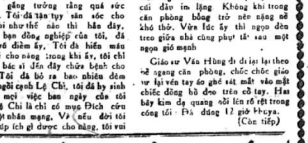

Giáo sư : NGUYỄN-MẠNH-HÀ
Mở ngày **1-9-59** (Sáng, Chiều, Tối)
ĐỆ NHỊ (ốn kỳ Đệ Tam) **ĐỆ TAM** (2 tháng)
ĐỆ TỨ (ốn kỳ đệ Ngũ) và các lớp **LUYỆN THI**
chuyên **BÀI TẬP.**
Ghi tên trường **TAO-ĐÀN** 129 Lê-văn-Duyệt

Trường cắt may **HOA PHƯỢNG**
Là nơi đào tạo cho chị em phụ nữ có một nghề cắt may Âu Việt phục tuyệt mỹ.
Bảo đảm 3 tháng thành nghề với 21 kiểu nơi hợp thời trang. Học phí rất nhẹ, trường có nhận học sinh nội trú, chủ nhân chiếu kinh nghiệm đã được Bộ Xã Hội cấp bằng cắt may khéo nhất Việt Nam năm 1955. Ghi tên : 81 Bùi thị Xuân Saigon.

SỐ 176 *Tiểu thuyết đã xb của* **HOÀI ĐIỆP THỨ LANG**

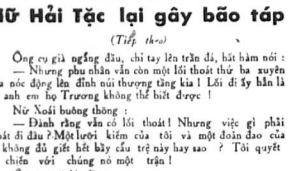

CHƯƠNG XV

HỒI KẾT CUỘC
Nữ Hải Tặc lại gây bão táp

(Tiếp theo)

Ông cụ già ngẩng đầu, chỉ tay lên trần đá, hất hàm nói :

— Nhưng phu nhân vẫn còn một lối thoát thứ ba xuyên qua nóc động lên đỉnh núi thượng tầng kia ! Lối đi ấy hẳn là ba anh em họ Trương không thể biết được !

Nữ Xoái buồng thõng :

— Đành rằng vẫn có lối thoát ! Nhưng việc gì phải thoát đi đâu ? Một lưỡi kiếm của tôi và một đoản đao của cụ không đủ giết hết bầy cẩu trệ này hay sao ? Tôi quyết tử chiến với chúng nó một trận !

Ông cụ già lắc đầu :

— Không nên ! Mình hỗ bất địch quần hổ ! Chúng nó đông lắm, từ khắp các ngả kéo vào đây ! Lão biết : lũ quân « Thiết Diện » của Đăng Dung liều mạng như một bầy sói lang đói mồi, dại dâng như loài dã khát máu : Chừng khoang đông thâm u nầy thiếu địa thế để tung hoành ! Chúng ta giao chiến không lợi, nên tránh đi là hơn !

Phu nhân nín lặng không đáp, Nhưng cặp mắt Nữ Xoái cũng người nhìn lên trần đá, hướng thẳng vào một góc động : Nơi đó hiện ra một vệt nứt đá xanh rêu, khoanh tròn vừa bằng một cửa hầm khi đi một người to lớn cũng chui lọt. Chính đó là một khuôn cửa thiên tạo bịt vừa kín bởi một phiến đá. Lâu ngày, đất đá kết khít nhưng khe hở chung quanh phiến đá, vẫn rêu đá phủ xanh, nên một người lạ khó lòng nhận được ra đấy là cửa hầm.

Phu nhân ngước mắt nhìn khuôn cửa đặc biệt thông lối nóc động đó, tỏ ý nhận thấy lời khuyên của ông cụ già là đúng : Vượt động lên đỉnh núi, tránh khỏi nơi này là hơn !

Lão đầu tiên, vị Nữ Xoái Hải Tặc bị tấn công mà nhượng bộ địch thủ, không đành lại một đường kiếm.

Ở phía góc hầm, đá có sẵn một chiếc ống thư. Phu nhân không ngờ một chiếc hàn nhỏ hơn đặt lên ấn thư ; đoạn lại không một chiếc ghế đẩu đặt lên mặt bàn. Rất nhẹ nhàng, phu nhân nhẩy lên ấn thư, trèo lên bàn, đứng thẳng hẳn người trên ghế đẩu. Vươn tay lên, vừa chạm vào phiến đá cửa hầm.

Phu nhân dùng đầu mũi kiếm tạy hết một lượt đất cũng rêu bám chung quanh phiến đá.

Nữ xoái tra kiếm vào vỏ, rướn mình đẩy mạnh hai tay vào tầng đá cửa hầm. Tầng đá bật tung lên, lộ một cái khung tròn thông thống. Gió lạnh từ trên tầng cao lùa xuống khoang hầm mát rượi.

Nhìn qua khe hở, chỉ thấy một khoảng trời đêm thâm thẳm, lấp lánh một vài điểm sao mơ hồ.

Ông cụ già gật gù thốt lên tiếng :

— Nội công đã tới độ cao lắm ! Uy lực dồn cả trong hai cánh tay, không phải đứng tới gót chân...

Cửa hầm trên nóc động đã mở. Phu nhân vẫn còn ngẩng đầu nhìn trời, chưa nhảy gót

Tiếng phá cửa vẫn ầm ầm kinh động cả hai phía. Cánh cửa phía trong đã thấy rung lên một cách đáng ngại.

Nữ Xoái cúi xuống khẽ nói nhanh với ông lão già :

— Cụ dưa mau cho tôi tấm mền kia !

Ông lão cố vẻ đoán hiểu dụng ý của phu nhân. Chỉ nháy mắt, tấm mền đơn mau chăm đã được trao vào tay Nữ Xoái.

Phu nhân rút kiếm ra, vo một góc mền thành một cuộn vải tròn vừa bằng đầu người. Phu nhân đâm sọc mũi kiếm vào cuộn vải lông bông, đoạn lật tấm mền lại, phủ cả chỗ vải cuộn thừa chùm lên cái bùi tròn cắm trên đầu mũi kiếm : Thoáng trông, chẳng khác một hình người choàng tấm áo dài.

Nữ Xoái chợt dặng hắng, nói lớn :

— Nào ! Tôi vượt lên nóc động trước thế !

Miệng nói, tay phu nhân giơ ngược lưỡi kiếm, đẩy cái bóng « hình nhân thế mạng » thò sơ lên cao, tựa một người vừa nhô đầu ra khỏi cửa hầm.

Sự thận trọng của phu nhân quả không thừa : Đồng mền tấm trên đầu mũi kiếm vừa nhô ra ngoài trời, liền nghe vang dậy một tiếng hô đồng thanh bật lên từ phía trên nóc động :

— Nỏ đây rồi !

Liền tiếp mấy nhát đao chem vút ngang mũi kiếm của phu nhân cùng một lúc, và chém bật văng cả tấm mền rơi tung xuống,

Ông lão già vội thét :

— Chúng nó ở trên nóc rồi !

Nhưng phu nhân đã rún gót, nhẩy bay xuống đất rất nhẹ — chẳng hãn ghế vẫn không xê xích — và phu nhân vọng lên cả dàn giọng quát :

— Đứa nào có giỏi cứ nhẩy xuống đây ! Đồ cẩu trệ ! Có lớn mật thử lố đầu xuống ta xem nào !

Từ lưỡi kiếm tấm mền rộng vừa bằng miệng một chiếc vại lớn, thoáng hiện ra mấy cánh tay vươn dài phồng bừa xuống mấy ngọn lao chẳng trúng ai !

Phu nhân cùng ông cụ già đã dứng giáp lưng vào vách đá.

Thoắt cái, phu nhân vụt bằng mình chạy ngang qua phòng, một tay phu nhân vung lên. Chỉ thấy một cái gì lóe sáng như tia chớp. Liền nghe phía trên nóc động có tiếng người ngã.

— Ối trời ! Chết tôi !...

Ông lão trố mắt nhìn. Trong ánh lửa bập bùng, ông lão đã nhận thấy cái vật gì giết người chớp nhoáng vừa rồi : Thì ra nữ xoái vừa phóng lên cao một mũi dao găm nhọn quắc và nhỏ như mũi phi tiêu. Rồng gió dao bay lao một nhận ra : Cái xuất chung quanh vành thắt lưng của Nữ xoái. có tới hàng chục mũi dao như thế.

(còn nữa)

TRỊ BỊNH CÚI BỊNH HỌA LIỄU
bịnh trĩ bịnh tê thấp
DI-MỘNG HUỶT-TINH
Con mắt lồ mũi lồ tai
CUỘNG HỌNG
Bịnh thiên trụy, bịnh tim, điên kinh, bạch cùi, yết hầu, ung thư, bịnh suyễn ho lao và chứng ngoại khoa.
Phòng khám bệnh Đông y sỹ : **BÁC-ÁI**
33 đường Kỳ Con (Marchaise cũ) cầu Ông Lãnh (Sài-gòn)

Tất cả tình doanh kể ra dưới đây đều là bịa đặt. Chỉ câu chuyện này thì hoàn toàn bịa.. ở thời nay ! Vì nó xảy ra cách đây đã gần 5 năm rồi bi con ạ.

Yêu làm phải không ?

của THẦY GIÔN vẽ chèng Đ.

Hỡi ấy, chiếc tranh vừa chấm dứt : Tháng 8 năm 1954. Thế mà hàn chân lời quá. Không phải vì lão hàn mê chiến tranh và không ưa Hòa - Bình. Hàn mê Hòa bình và chẳng khát khao được khả-bình. nhưng phải là thức hòa bình trong.. tự do. Đằng nầy cái hòa bình chỉ lót cỏ hão về đời sống nó lệ : Hàn lưa hỏ hàng ngũ quốn nhân để về « sống chung » với .. vợ hàn !

Phải nói rằng vợ hàn là một « thị » lắm hà vô cùng ghê gớm : Lúc nào cũng ngạo ngáo mê mê ra đấy, chiều chồng đã thấy lấy, nhưng chồng « thì » hãy coi chừng : Lơ mơ một tí, thì cô là ăn nhồng » đòn ăn ngăm nghía tới loạn óc. Thì không ghen ăn ghen ty, không gây gổ vì chuyện bé mắt tom hoang nhỏ của đàn. Thực-một lần hành hạ chồng đã biết : Cứ đưa những câu chuyện ra đề nhiệng chiều rồi nhìn vào cô hạng chồng coi nước bọt bị nuốt vào nhiều hay ít. Sau đó, thị tế ran rồ :

— Anh hư quá ! Trước mặt em mà còn như thế, thử hỏi những nàng thắng xa nhau vừa qua, anh... phạm « tội lỗi » biết chừng nào !

Có gì đâu, Thị vốn là hạng « Thị Mẹt » vậy tôi khôn mà qua cửa sử Bắc, được cha mẹ chồng nước về làm lụng coi tốc cửa nhà, để chờ ngày... chồng lớn khôn ! Cái ngày « phảo nỏ rượu hồng » ấy Thị đã 16 tuổi. biết xây câu cuốc bẫm, biết lo toan coi chợ, trò tay... năm ngón. Điều khiến gia nhơn nhà chồng, nhưng chồng thì thì tuổi. biết « ra gì » cả. Lão vẫn là lão vẫn, thì vẫn cứ sách đi học lâm... thanh niên, vì chưa biết sự đời là cái chi chi... Thế rồi :

« Xưa thiếp phảy phẩy, chàng... bé tí
« Nay chàng sau trẻ, thiếp nên « sẻ ».

Thị cảm giận ai kia xưa đã đặt ra hai tiếng « nói sẻ ». Thị cũng hiểu rằng : « Đờ chàng nam thiếp hãy thế cũng không bỏ được nói sẻ » vì thị còn tự tin có đủ khả năng để hoà trên nơn đu thế cho... chồng nữa, nhưng Thị vẫn ức : Cứ là ra đường là « vào hàn » ngồi nghiêng loan xe, hỏi : Đến vào ở hàn lâu vậy, thì rồi cũng chỉ được một vài giờ, sau đó, đâu vẫn hoàn đấy.

Từ ngày ri-cư vào Saigon, Thị nấy ra một kế. Nhân tiện có nhiều nhà quen, hoặc đồng hương. Thị đi lại kết tình giao hảo, thăm hỏi luôn luôn. Rồi Thị rủ các cô bạn « vang niên » về nhà, hát trò ăn nhậu, tan đề mua vui « cho chồng. Thị tin ở tình chị em thân thiết. Thị lại tự nhủ thì : Họ thân với mình, và lại một « thằng » đàn ông đủ tré, đẹp, lắm cả tới đâu mà đã có nài sẻ, tự tin, thì đức lộc họ cũng không dám ăn ở.

Thế rồi tự đời xoay đổi. Thị hoạn học triết thuyết ;... các mẫn mắn trong các từ hảo nói rằng hôn chay nhất Thế giới. Thị thấy vô số là chuyện « cám nhám ». Hết chuyện « bạn và vợ » tới chuyện « bạn và chồng » ! A, thì ra cô đi có lại. Rồi trong tổ các « gái kết nghĩa » Thị « rước » sẻ nhà cô à Tì Lùn đẳng ấn nhất : Ả cũng cao những một thước, 35 nhe chứng thị. Ả lại có cái biệt hiệu rất kêu : Bạch Tuốt ! Bạch Tuốt mà sánh với Hùng Lùn (tên chồng thị) thì trông đáo vô cùng. Chắc như thị, cao cỡ một thước... 65, thì rõ là « Tô Đàn lệ b ». Người ta cao mà mai lắ « và tán mà làm » nữa ! Chẳng quá, không trách chồng thị ít khi chịu cánh vai » với thị trên các lễ Đường cũng phải. Thế rồi thấy chồng và Bạch Tuốt có vẻ « ưa » nhau lắm. Thị đâm lo : chơi lối đi mật miệng mèo là đại nhe... con chó !

Và quả nhiên, cái tư tưởng lấy... vợ hai luân quẩn trong đầu óc « hàn » đã gần một năm ! Hình ảnh Tì Lùn ăn vận mãi vào óc hàn :

Làm thế nào lấy được Bạch Tuốt ?

Cần hỏi không giải đáp cùng cho hàn lo ngại, cứ gấy tom đi !

Một hôm đi làm sơm, thấy hiệu thuốc tây gần sở, hàn vào cầu thư thấy lên ba ký lô. Hàn hí hửng, phen này thì « chiến trunh » xem ai đi ăn ai. Nhưng lúc về hiệu thuốc, tây đẩm cân lại thì thấy thoát lô ba ký. Nghĩa là vì cuộc hộ tử xử nhà, mà hàn thực đi mất sáu ký ! Ôi ! Vì bạn khiến gợi quá, lại vì vợ chơi cái trò tai hại mà hàn mất ăn mất ngủ ! Cả vợ lẫn bạn gái cũng... hại hàn !

Sau hôm ấy hàn về nhà nằm vêm ra thời gian thứ Hai. Hàn tế lấy Bạch Tuốt làm vợ hai bằng cách gì ? Nhưng ở Hai không ai học được chữ « nạp » cả. Hàn lấy vợ hai thực. Một hôm vợ hàn say đám ngoài Tì Lùn, Thì liền hỏi chồng :

— Có phải yêu Tì Lùn — á quên — yêu Bạch Tuốt phải không ?

Yêu quá hóa liều, hàn gật đại. Và bảng hàn thấy nhói một cái ở đầu. Tại hàn cảm động quá chăng ? Nhưng cần gì cái bịnh ranh đó ! Vợ hàn đã chay sang nhà Bạch Tuốt, một chốc thì chuyện và « tuyên bố » « Được ! ». Thế là đám cưới được tổ chức. Hồn hàn hoan và không còn nhớ tới vợ nữa. Trong tiệc cưới vợ hàn ghé hàn nói nhỏ :

— Yên Bạch Tuốt làm chức ở

— Yêu lắm !

Chỗ hập về lúc nầy lại nhói một cái nữa. Nhưng hàn cũng không để ý. Hàn cho rằng « lục cực tinh... đau » Và lại đó đêm giờ hợp cẩn rồi, phải gương đau để mà hưởng hạnh phúc chứ !

Hàn bước vào phòng. Bạch Tuốt e lệ. Hàn gọi nhỏ :

— Tuốt ơi ! Anh yêu Tuốt lắm.

Đâu hàn lại nhói một cái. Bạch Tuốt lùi vào phòng tự hồi. Hàn tiến lại gần :

— Sao Bạch Tuốt tự ở Anh yêu Tuốt lắm cơ mà ? Không yêu anh sao Tuốt lấy anh ?

Đâu hàn lại đau nhói luôn hai cái. Thật là một bịnh kỳ lạ. Nhưng hàn chẳng để ý làm gì nữa. Điều cần thiết là làm được Tuốt vào lòng. Hàn sợ nói :

— Anh yêu Tuốt lắm !

Hàn tiến lại gần Tuốt và nói một câu nữa, chứng bịnh lại phát, ngắn là nhói ở phía đùi bên trái, như là bị kim bắp thịt.

Hàn hoảng hốt không biết làm thế nào. Giữa lúc đó thì vợ hàn vào.

— Cái gì mà ám ĩ lên thế hả ?

Thấy hàn ôm đầu rên rỉ. Vợ hàn ngạc nhiên.

— Sao ? Không yêu có ấy à ? Thế thì thôi, để chu về ấy vậ !

Hàn rối rít :

— Cô chớ, cô chớ, yêu Bạch Tuốt ghê lắm, yêu hồng sao « nhà » ấy chứ lỵ !

Đâu hàn nhói liên một chập ghê gớm. Hàn thấy tiếng vợ hàn thoang thoảng như ở một nơi xa xăm nào.

Hàn giật phắt mình tỉnh dậy : Vợ hàn nằm ở bên cạnh. Giọng vợ thì « rất lên làm hàn « toát mồ hôi lạnh » :

— Yêu làm kẻ ? Nãy yêu ! Nãy yêu !

Mãi cái đêm giọng thị lại vẻo vào đầu hàn một cái đứng người :

Sau cái đêm mẫn mơ » lấy vợ hụt » ấy, hàn thường cảm mơ thường gì nữa vì cái bệnh đêm « tán hàn » còn để lại dấu vết : Chỗ đầu hàn đi ứng và sưng như trái táo Tây !

«HAREM», thâm cung HUYỀN-BÍ!

- **Một thảm kịch tình và máu.**
- Một cổ tục man rợ : chôn sống và ném đá.

AN TỐN

Tại Taif cách thành phố Mecque vài cây số có một toà thâm cung vô cùng thơ mộng nhưng chứa đầy những sự bí mật vô cùng bí ẩn và man rợ. Chủ nhân ông tòa thâm cung này là một lãnh chúa đàm ô : Mansour Mansour có dưới trướng hàng trăm thiếu nữ mơn mởn đào tơ. Nhưng cũng như các cung tần của Trần-hậu chủ (Bên Tàu) xưa, cả đời ngong ngóng chờ một phút, bề trên đoái tưởng tới, các nữ tỳ của Mansour cũng chỉ ao ước được biết đến hương vị ái tình dù trong giây lát. Nhưng khó mà mãn nguyện vì Mansour đông cung nữ quá. Vì thế mà đã có những thiếu nữ dành uổng cả một đời hoa. Và cũng có những thiếu nữ dám liều tìm thần ái tình bằng bất cứ giá nào ; và người đàn ông không cần phải đẹp hay sang giàu. Miễn là đàn ông là được rồi. Do đó mà vào khoảng trung tuần tháng 6-59 đã xảy ra một lần thảm kịch tình và máu tại Taif.

Cổ tục man rợ : Chôn sống và ném đá

Suốt ngày thứ sáu, trời vừa rạng lòng, những tên đầy tớ của Mansour hấp tấp đào một cái hố tại phía đông tỉnh Mecque. Công việc xong trong nháy mắt, ngay lúc ấy viên Cảnh sát trưởng hùng dũng tiến đến, mặc bộ đồ trắng toát, tay lăm lăm cây roi da. Nhìn bọn tôi tớ làm việc, hắn nhếch mép cười tỏ vẻ hài lòng. Tên phụ cận viên cảnh sát trưởng dơ tay ra hiệu lập tức một chiếc xe bò đầy đá được đẩy đến ngay gần miệng hố. Thình lình có tiếng ồn ào, rồi y như trò quỷ thuật, ở đâu bỗng xuất hiện một đám đông những kẻ hiếu kỳ. Bọn này đầu đội khăn đỏ người lọt thỏm trong những chiếc áo sơ mi rộng thùng thình, tràn tới gần miệng hố, và tự động dàn thành một vòng tròn.

Vì dân ở đây quen quá rồi với những cảnh như vậy, cảnh xử tội nhân của công lý Ôa-a bít.

Chẳng bao lâu, vòng vây bỗng dãn ra nhường chỗ cho ba người tiến vào. Đó là hai tên không lồ đen trũi một mũi dữ tợn điệu một thiếu nữ mơn mởn, xinh như mộng. Thiếu nữ mảnh dẻ, khóc sức nở, run rẩy trong hai bàn tay cứng như sắt của hai tên mọi đen đó.

Chiếc áo dài lụa màu thiên thanh mát dịu, bị dằng rách, tuột xuống dưới vai để lộ một bên ngực tròn căng và trắng như tuyết phập phồng theo tiếng nấc. Làn tóc mây óng ả xõa xuống gần gót chân, càng khiến cho người ta dễ chú ý đến vòng xích sắt khóa chân nàng. Thiếu nữ bước đi một cách nặng nhọc. Tới trước miệng hố, nàng dừng lại, toàn thân run lên. Tấm thân tiều tụy, đầy vết roi và tiếng kêu kinh hãi của thiếu nữ đã làm đám đông xúc động. bớt hò hét trong giây lát, nhưng rồi mấy tên đầy tớ nắm lấy tấm thân kiều diễm, ấn mạnh xuống hố. Tụi đầy tớ bắt đầu đổ đất xuống ; trong khoảnh khắc thân thể thiếu nữ, từ cổ xuống đến chân bị chôn chặt dưới đất, chỉ còn có cái đầu ngoắc ngoải trên mặt đất. Nàng vẫn khóc, và kêu gào to hơn như một con vật sắp bị chọc tiết. Bây giờ tiếng kêu của kẻ bất hạnh không còn làm cho đám đông xúc động nữa, mà như xúi dục bọn người ấy ; họ hò nhau chạy tới xe đá. Viên sát cảnh trưởng dơ tay ra hiệu, bọn khán giả vội về chỗ cũ.

Tiếng cầu nguyện ngược đôi lầm nhầm : «Thượng đế nhân từ» xen lẫn với tiếng rên xiết của nạn nhân làm thành một hòa âm hỗn độn. Sau đó một trận mưa đá đổ xuống đầu thiếu nữ.

Mặt trời đã lên cao, chiếu ánh vàng le lói xuống làn tóc óng ả của nạn nhân, đã gần tắt thở, chỉ còn rên rỉ một cách yếu ớt, nhưng một viên đá to tướng bỗng lao vụt tới trúng trán, khiến nàng rú lên một tiếng thê thảm đầu ngoẹo sang bên, thoáng trông như một hòn máu nát nhẽo. Thế mà những tên đao phủ thủ vẫn tiếp tục ném những viên sỏi vào làm vọt máu lên.

Những uẩn tình trong cung cấm

Nạn nhân này là nàng hầu của Mansour, bị kết tội vô hạnh và tên tòng phạm người yêu của nàng là một thanh niên da đen cũng đã chết trước nàng một hôm, dưới những làn roi gân bò.

Nạn nhân bị xử ném đá tên là Afra, ở trong cung cấm của Mausour được đúng một năm rồi. Trước đây một năm Afra mới 14 tuổi, bị người cha nghiện ngập bán làm nô lệ, lấy năm đồng «hu». Qua bao nhiêu tay lái buôn nô lệ, rồi cuối cùng nàng mới tới Taif, lọt vào tay Mansour. Đấm thần Mausour sau vài lần thử, đổi giá liền giao Afra cho viên quản gia chánh xếp nàng vào hạng « Chagirds », tức là hạng gái được hân hạnh hầu bàn và hầu chăn gối.

Những nữ tỳ này phải qua một lớp huấn luyện về nghệ thuật khoái lạc. Nữ sinh nào mà các mệnh phụ phu nhân và viên quản gia xét thấy « học lực » khá thì được xếp vào hạng cao đẳng. Các nữ tỳ cũ cho Afra biết ở trong cung cấm này chẳng qua cũng chỉ như ở trong một cái cũi sắt có đệm ấm chăn êm mà thôi. Còn vấn đề ái tình thì khó nói lắm.

Bởi vì mặc dầu Mausour rất ưa thú vui xác thịt nhưng trong cung lại thừa nữ tỳ. Nói tóm lại là các tay mơ mới vô dù đẹp cách mấy cũng khó được thăng trật mau lẹ. Viên chánh quản gia có nhiệm vụ coi sóc về những cấp bậc theo lễ nghi cổ tục ; Mang dưới trót là djarieu nô tỳ rẻ tiền cả đời chẳng được chủ nhân ông đoái tới ; tiếp lời là hạng Chagird — trong đó có Afra — gồm chừng hai chục thiếu nữ mơn mởn ; rồi tới hạng Khalfas gồm toàn những thiếu nữ "mạnh khỏe" và xinh xắn để hầu hạ các cậu con của lãnh Chúa. Hạng thượng đẳng là những « quedi-klis » — tốt nghiệp — siêu đẳng về nghệ thuật xoa nắn. Những « quedi-klis » này được chủ nhân vời tới luôn để giúp vui. Sau rốt, trên cùng là bốn vị đại phu nhân; mỗi vị ở riêng một cung điện và có nữ tỳ riêng; tuy nhiên vẫn phải dưới quyền vị Thái giám (Hoạn quan). Vị này được coi như một ông quan tòa tối cao của Mansour. Tất cả đàn bà con gái thuộc quyền Mausour đều được ở riêng một khu trong tòa lâu đài, và chỉ được ra chơi ở một vài khu vườn « Harim » (thiêng) xung quanh có tường cao bao bọc, và có nô lệ đeo yatagan (gươm Thổ nhĩ kỳ) canh gác.

(Còn tiếp)

NHỮNG TIN NGỒ NGỘ TRONG TUẦN

● *Để có được giấy thông hành* sang Mỹ, những tay quần vợt Ý đại Lợi đã phải thề trước Thánh Thư rằng họ đã không thuộc đảng Phát Xít.

● *Ca sĩ Jean Pierre Suc* đã soạn những bài hát phần lớn là trong giấc mơ. Khi tỉnh dậy, chàng đã ghi chép lại.

● *Đáp lời đề nghị của Nga* « rằng hai nước Đức phải dung hòa để tiến tới thống nhất », ông Von *Eckardt* phát ngôn viên của chính phủ Tây Đức đã nói : «Làm như vậy có khác gì đem nhốt một con ngựa cái và ! con vẹt đực rồi bảo nó đẻ con».

● *Dương cầm viên Van Cliburn* sang thăm Mạc Tư Khoa đã vô cùng ngạc nhiên khi thấy người ta bán những hộp súc cù là hình chiếc đàn dương cầm có mang tên c' ảng.

● *Fabriella đã nói* : Một người thật bạn bịu không bao giờ biết rằng mình cân nặng bao nhiêu.

● *Nghe tin con trai* nhà triệu phú Rockefeller là Steve sắp cưới vợ, 3.600 cô gái từ khắp nơi trên thế giới đã gởi thư tới đề nghị để giữ chỗ trước.

● *Maurice Chevalier nói* : Người tài tân là một người có thể đi ra khỏi giường ở cả hai phía.

TRỊ bịnh Cùi bịnh phong tình
24 THỨ TRỊ
PHONG THẤP TÊ BẠI
Dái sưng sệ và bịnh tim
DI-MỘNG HƯỢT TINH
Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng. Điều kinh Bạch đái, mặt có tàn nhan, yết hầu ung thư, bịnh suyễn, ho lao và các chứng ngoại khoa.
Đông Y-sĩ TRƯƠNG-CHẤN-GIANG
44 đường Châu-văn-Tiếp—Cholon (phía trước rạp hát Lido)

Con quỷ mê gái và người đàn bà đức hạnh

● **ĐÊM ĐÊM CON QUỶ HIỆN RA DƯỚI LỐT CHÀNG TRAI TRẺ ĐẾN BÊN GIƯỜNG NÀNG VAN NÀI TÌNH YÊU.**

TRẦN THIÊN THANH thuật

Năm 1872, một người tên là Isidore Liseux đã có cái may mắn tìm thấy ở Ý Đại Lợi một bản thảo viết từ tiền bán thế kỷ thứ 17 : đó là tác phẩm của một giáo sư thần học danh tiếng, linh mục Sinistrari, mà nội dung mô tả sự hiện hữu của những loài ma quỉ.

Cũng nên biết rằng vào thời kỳ này, ánh sáng của khoa học chỉ mới le lói ở phía chân trời. Bọn phù thủy hành nghề nhan nhản khắp nơi. Rất nhiều tư tưởng gia cũng dành nhiều thì giờ nghiên cứu về các loài ma quỷ và viết ra nhiều cuốn sách lớn.

Và trong cái khung cảnh ấy, câu chuyện này đã xảy ra. Đây là một chuyện trích trong tập bản thảo bằng tiếng La Tinh của Sinistrari, do Isidore Liseux dịch năm 1872.

Chiếc bánh ngọt của con quỷ

Thời ấy tôi còn làm giáo sư thần học ở tu viện Sainte Croix ở Pavie. Tại thành phố này có một người đàn bà tên là Hieronyma, ngụ ở xứ đạo Saint Michel. Nàng đã có chồng và là một người rất nết na thùy mị. Một bữa kia làm xong một chiếc bánh ở nhà, nàng liền đưa đến lò bánh để hấp.

Lát sau lão chủ mang ra cho nàng một chiếc bánh ngọt vàng ngậy, thơm phức, có phết bơ, trông đúng là kiểu bánh của thành phố Venise.

Nàng rất đỗi ngạc nhiên và từ chối bảo rằng.

— Không phải chiếc bánh này của tôi. Ông đã đưa nhầm rồi.

— Vô lý. Bữa nay tôi chẳng có cái bánh nào khác ngoài cái bánh của bà đưa hấp. Chính là bà đã đưa nó cho tôi. Bà đã quên rồi sao.

Người đàn bà đức hạnh của chúng ta chẳng biết làm thế nào hơn nữa. Nàng đành nhận lấy bánh mang về ăn cùng với chồng và cô người làm.

Đêm hôm sau, trong khi nàng đang yên ngủ bên cạnh chồng, thì chợt có giọng nói êm dịu đánh thức nàng dậy. Tiếng nói ấy rất nhỏ như chỉ đủ để nàng nghe tiếng :

— Em ơi ! Em yêu quí của anh. Bánh của anh em xơi có ngon không?

Nàng Hieronyma vô cùng sợ hãi, vội làm dấu rồi đọc tên chúa Kit Tô và đức bà Maria:

Tiếng nói vẳng lên :

— Em yêu đừng sợ. Anh không muốn làm hại em đâu, trái lại anh chỉ muốn làm em được sung sướng. Anh đã mê say cái vẻ đẹp của em, anh chỉ ước ao được bồng bế em trên tay.

Cũng lúc ấy, nàng cảm thấy có một ai đang hôn nhẹ lên má nàng, hôn nhẹ quá đến nỗi rằng nàng tưởng như bị một cái lông tơ của con chim ve vuốt. Nàng không dám trả lời và làm dấu cùng đọc tên chúa Kit Tô và Đức Bà đồng trinh nhiều lần.

Sự cám dỗ ấy kéo dài tới nửa giờ, sau đó con người vô hình vô ảnh ấy bỏ đi mất.

Sáng hôm sau, nàng Hieronyma tìm đến một vị linh mục và trình bày câu chuyện. Vị linh mục khuyên nàng nên đeo cây thánh giá trong khi ngủ, và nếu quỉ đến quấy rối thì hãy chống lại bằng cách cầu nguyện. Nhưng đêm đến, người trai lạ mặt lại đến dụ dỗ nàng với những cái ve vuốt nhè nhẹ và những lời nói nồng đượm yêu đương y như hôm trước. Không thể kéo dài sự một nhọc ấy được nữa, nàng đã phải cầu cứu tới một thầy pháp cao tay.

Pháp sư đến nhà nàng soát xét khắp nơi, nhưng không tìm thấy dấu tích gì của loài ma qui. Ông ta phù phép rồi « ếm », rồi treo bùa ở các nơi xó bếp, phòng ngủ để xua đuổi tà thần. Vậy mà cũng chẳng làm gì được con quỷ mê gái ấy. Đêm đêm nó vẫn lần mò tới tán tỉnh, rên rỉ, khóc lóc, nhưng nhờ có Thượng đế phù hộ nàng Hieronyma vẫn giữ được lòng trong sạch. Nó liền xoay ra cách khác : xuất hiện dưới lốt một chàng trai trẻ ăn vận theo kiểu một người Y Pha Nho quí phái. Nó đến ve vuốt nàng, dùng những lời nói ngon ngọt để mê hoặc nàng. Có một điều rất đáng ngạc nhiên là chỉ có mình nàng nhìn thấy nó, nghe thấy tiếng nói của nó, còn chồng nàng thì vẫn ngáy như sấm.

Thấy đã dùng đủ mọi đòn phép mà không chinh phục nổi người đàn bà đức hạnh ấy, con quỷ liền nổi giận nghĩ ra một cách hành hạ mới. Nó ăn cắp cây thánh giá của nàng đeo trên người, rồi những đồ tư trang bằng vàng, bạc của nàng để trong tủ khóa kín, nó cũng tìm cách lấy ra được, mỗi lần nó ăn cắp nàng đều trông thấy, nhưng không thấy toàn vẹn thân hình nó, ngày mọt lúc mà dần dần ; từ bộ mặt, bàn tay, cho đến chân : tới lúc đó, nó mới hiện ra như một người thật.

Có đôi khi nàng cho con bú, nó cũng đến trêu ghẹo, tuy nhiên không bao giờ làm hại nàng hoặc làm nàng sợ hãi, đau đớn. Lại có những khi, nó nghịch tinh, hóa phép làm cho những đĩa, bát, lọ, bằng sứ vỡ ra làm nghìn mảnh, rồi trong chớp mắt những vật ấy lại lành như cũ.

Một đêm kia, nàng đang nằm ngủ cạnh chồng, con quỷ lại hiện ra trong lớp y phục thường lệ. Nó cầu khẩn nàng ban cho nó tình yêu nhưng nàng đã cương quyết chống lại.

(Còn tiếp)

NHỮNG THIẾU-NIÊN BỆNH-HOẠN CỦA THỜI-ĐẠI

● **THỬ TÌM MỘT GIẢI PHÁP CHO « CĂN BỆNH THỜI ĐẠI » NÀY.**

HỒNG - DƯƠNG

(Tiếp theo)

Các bọn báo chiến ở Ba-Lê khác bọn báo chiến ở Sài-gòn là bọn blousons noir nào cũng có những thiếu nữ từ 13 đến 17 tuổi. Các thiếu nữ này được coi như bọn phụ lực của «đàn ông» Mấy cô gái này có nhiệm vụ dấu khí giới cho các Teddy boys trong lúc xuất quân. Vì họ biết rằng cảnh sát viên không dám sờ mó vào đàn bà. Đồng thời các thiếu nữ cũng còn có nhiệm vụ là phải dọ đường lối, tình hình lực lượng của địch và nhất là xem có phú lít không. Đôi khi cũng làm cả... gián điệp nữa để dụ những tay "sừng" về bọn mình.

Có nhiều người thắc mắc, không hiểu bọn Teddy boys sinh sống bằng cách nào mà cả ngày lang thang đó via hè hoặc la cà trong các tiệm cà phê.

Thật ra khó ai tưởng tượng được là trong số các Teddy boys lại có cả những con nhà giàu có quyền thế. Những tên này lấy tiền nhà bao các bạn. Còn cũng có những kẻ con nhà nghèo làm thợ máy, bồi bàn vv... Những tên vô nghề nghiệp thì ăn cắp nhất là ăn cắp solex—và cướp dựt. Nếu có ai nói đến vấn đề làm việc với bọn chúng thì chúng chỉ bĩu môi nhún vai.

Thử tìm một giải pháp cho căn « bệnh thời đại » này

Đối với những thiếu niên bệnh hoạn của thời đại này, nhà cầm quyền có nên dùng biện pháp cứng rắn để giải tán bọn chúng hay không ?

Các nhà phân tâm học trả lời là «nghìn lần không». Có người lại cho rằng phải trừng trị thẳng tay áp dẫn cẩn thận, hơi một tí là vào nhà trừng giới thì mới có thể làm tuyệt được mầm mống hiếu chiến. Giải pháp này bị nhà phân tâm học và đạo đức học phản đối. Vì những vị này cho rằng những bọn thiếu niên ấy là một hiện tượng biến thể của xã hội do sự mất thăng bằng của tâm trí và tình cảm mà ra. Vậy không thể ngăn cản theo biện pháp đó được. Tốt hơn là nên tìm cách kiểm soát hành động của chúng. Các vị ấy cho rằng nên phỏng theo một lối, mà người Mỹ đã áp dụng, gọi là thuật tổ chức cách mạng trong đoàn : Đưa một số những thanh niên ưu tú, sinh viên, học sinh, hướng đạo sinh, cũng ăn mặc y như các teddy boys, nhập bọn với chúng. Những « sứ giả » này phải được chọn lựa cẩn thận về cả tinh thần lẫn thể chất, chẳng những phải đạo đức mà còn phải có một sức mạnh tương đối ăn thua đủ được. Nhờ thế, dần dà các sứ giả này sẽ gây được ảnh hưởng sâu rộng trong nhóm bằng sức lực và cải hóa các teddy-boys bằng đạo đức.

Có một «sứ giả» sau khi đã nghiên cứu kỹ lưỡng tâm lý của các teddy-boys, tuyên bố rằng.

— Vấn đề các thiếu niên này chưa phải là tuyệt vọng. Nếu biết dìu dắt cho khéo thì rất dễ đưa các thiếu niên hư tới chỗ tốt. Vì như đã biết mỗi bọn đều có xếp sòng, vậy thì tinh thần kỷ luật còn chưa mất. Sở dĩ các thiếu niên ham chơi hơn học, thích đấm đá hơn làm việc là vì, màn ảnh đã cho chúng một Mạc-lông bien ngang, một James-Dean không cần đời, một Eddie thích nguy hiểm và đấm đá, mà chúng sùng bái như những ông thần. Như vậy tại sao không thử đưa ra một nhân vật lý tưởng cao siêu hơn, đẹp đẽ hơn để cho chúng theo. Điều, khó hơn cả là làm sao cho nhân vật lý tưởng đừng vượt quá tuổi trẻ của chúng mà thôi. Những cuộc tổ chức đi leo núi và tắm bè để gây một tinh thần đoàn thể và tương trợ thiết tưởng cũng không phải là không có ích lợi, nhất là những cuộc tổ chức này lại có một phần thưởng tinh thần nữa thì kết quả chắc chắn sẽ tốt đẹp vô cùng.

HẾT

MÁCH GIÚP

do Diễm-Hồng trả lời

— **Ô. NGUYỄN-MINH** : Trên mặt báo, chúng tôi đã có lần nói đến những trường hợp giống như chuyện đi tìm thẻ cử tri của ông. Chúng tôi sẽ chuyển thư ông, nhờ giới hữu quyền giải quyết giúp.

— **Ô. THANH** (Gò Vấp) : Vì giấy tờ chậm trễ, không được phát thẻ cử tri, gia đình ông sẽ không được đi bầu, sau này, không có gì lôi thôi cả đâu, xin ông cứ yên trí, chúng tôi dám quả quyết như vậy vì chúng tôi đã hỏi một nhân viên chính quyền và được trả lời như thế.

— **MỘT ĐỘC GIẢ** (ký tên không rõ ở Nha Trang) : Xin đa tạ ông đã có nhã ý gửi cho chúng tôi kết quả cuộc sổ số Tương Trợ nghệ Tĩnh Bình.

— **Ô. THÀNH CHÂU** (Cholon) Vé số Nghệ Tĩnh Bình của ông sai hết, vé số Lưu xá Học sinh Gia định và Hướng Đạo Việt Nam chưa mở.

Tự làm lấy đồ chơi

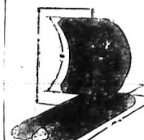

Xin mách bạn, để giải trí, làm một chiếc tàu nhỏ xíu, hay nhiều cũng được, chạy trên mặt nước mà không cần phải lắp máy móc hay chân vịt gì cả !"

Bạn hãy lấy một miếng thiếc mỏng, thả vào nước có thể nổi được, cắt theo hình chiếc tàu, (như hình trên), bề rộng 25 mi-ly và bề dài 100 mi-ly, rồi bạn hàn (mất 2,5 mi-ly) một khúc giây thép dài 50 mi-ly ở giữa tàu làm cột buồm, lấy giấy màu thủ công cắt làm cánh buồm. Ở đằng sau tàu, bạn nhớ làm một cái khía, để một miếng băng phiến to bằng hột đậu xanh lên đấy. Băng phiến chạm nước, sẽ đẩy chiếc tàu đi.

Nhưng xin bạn nhớ là khi bạn hạ thủy chiếc tàu, bạn cần phải nhè nhẹ tay, càng nhẹ càng tốt. Khi bạn thấy tàu không đi được nữa tức là dầu hỏi do băng phiến tiết ra trên mặt nước nhiều quá, bạn hãy thay nước, rồi lại thả tàu vào sẽ chạy ngay.

Lượm lặt ! Lượm lặt !

Thư viện tối tân nhất thế giới

Ở tỉnh Louisville bên Mỹ có một thư viện công cộng vào xem không mất tiền. Một ngày có chừng 1.800 người đến đọc sách, mượn sách, trả sách hoặc xem vô tuyến truyền hình hay nghe chương trình của các đài phát thanh nhờ ở một trong bốn mươi đường điện thoại mắc ở một căn phòng gồm có chín buồng.

Bắn chim giấy

Môn thể thao bắn chim giấy rất được thịnh hành ở bên Pháp. Các tay thiện xạ chuyên môn bắn chim bồ câu nhân tạo này hiện nay đã tăng lên 4.738 người so với 1.215 người trong năm 1950.

Nhái khôn hơn cóc (?)

Loài nhái cũng rất quen sống ở nhà có nhiều phòng và theo giờ giấc nhất định đã được đặt ra. Ngày nào cũng thế, khi đến giờ ăn thì đi kiếm ăn, đến giờ tắm thì đi tắm, đến giờ ngủ thì đi ngủ ở chỗ đã định trước.

Loài nhái cũng thay đổi màu sắc, như loài thằn lằn, tùy theo chỗ nó ở.

Đừng khinh chó

Cảnh sát Anh ở Luân Đôn cho biết, cứ một người và một con chó làm việc đắc lực bằng 6 nhân viên Cảnh sát. Và hiện nay sở Cảnh sát có 200 con đối với 6 con có năm 1946. Năm ngoái nhờ bọn chó này mà người ta đã bắt được 1850 tên bất lương !

Vua đông con là vua Á Rập

Mới đây, vua « Sê-út » Á Rập đã được bầu làm chủ tịch danh dự của hội, những gia đình đông « tí nhau » ở tỉnh Fribourg-en-Brisgau bên Đức. Vua « Sê-út » có 22 người con gái và con trai của nhà vua ít nhất cũng sấp sỉ bằng số con gái.

TỬ VI hàng ngày

PHIẾU TỬ VI của Ngôn-Luận

VẬN MẠNG MỖI NGÀY CỦA QUÝ BẠN

do Dật-sĩ TÙNG-KHIÊM phụ trách

L.T.S.— Quí bạn muốn được biếu không 1 lá số tử vi đoán vận mạng năm qua và năm tới, xin cắt đủ 50 phiếu « tử vi Ngôn Luận » gửi về cho bản báo kèm theo ngày giờ năm sinh và địa chỉ rõ ràng.

NGÀY ĐINH SỬU (20 tháng 7 năm Kỷ Hợi)

CHÚA NHỰT 23-8-1959

KỴ TUỔI : Tân Mùi

Hành Thủy — Sao Phòng — Trực Chấp

TUỔI	NAM MỆNH	NỮ MỆNH
TÍ	Buổi sáng gặp sự hài lòng, giao dịch có kết quả và có lợi. Tuổi 24 về chiều tối gặp hoạnh tài tự nhiên.	Việc chăn duyên lúc đầu tuy khó khăn, nhưng về sau lại thành tựu tốt. Tuổi 48 đắc lợi trong sự làm ăn buôn bán.
SỬU	Đi xa không có lợi gặp nhiều sự bực tức buồn lòng. Trưa được tin vui mừng về tương lai. Tài lộc thì chưa có.	Hãy chuẩn bị sẵn sàng ngay công việc làm ăn, để đón tiếp vận may sắp đến. Chiều có sự đau yếu xoàng trong gia đình.
DẦN	Mọi sự làm ăn đều gặp may. Bước ra ngoài lại được quí nhân giúp đỡ. Tuổi 22 có tin mừng về nhân duyên.	Tình việc hôn nhân rất tốt. Tuổi 22 phải dè dặt, chớ vội vàng e lầm lỡ. Tuổi 46 làm việc gặp may. Tuổi 53 có quà tặng.
MẸO	Ráng coi chừng sức khoẻ bịnh tuy nhẹ nhưng xem thường không kiêng cữ, có khi sẽ hóa nặng đấy. Hạn xấu dễ sinh thiệt hại.	Vận chưa đạt, sự làm ăn buôn bán chỉ được lợi nhỏ thôi ! Cứ kiên tâm chịu khó, mối lợi sắp được dồi dào.
THÌN	Công việc làm ăn hợp tác có lợi nhiều. Tuổi 32 trong sự xã giao gặp được người bạn mới. Tuổi 44 phải phòng nạn xe cộ.	Mộng đẹp sắp thành rồi ! Nay sẽ có tin mừng về tình cảm. Tuổi 44 làm ăn gặp may về buổi chiều. Ra vốn có lợi.
TỊ	Dù thất bại chớ buồn phiền chán nản, vì có tài cũng cần phải có vận. Hãy kiên chí một thời gian ngắn, vận đỏ sắp đến rồi	Tuổi 19 cố gắng trong sự học tập, sẽ có kết quả sáng lạn. Thay đổi ý kiến là sai. Tuổi 31 làm ăn sắp may.
NGỌ	Lận đận đã bao lâu rồi mà làm ăn vẫn chưa thấy gặp gỡ ! Cố chịu dựng cho qua hồi này. Tương lai sẽ tươi sáng đấy.	Sáng nhận được tin bạn phương xa. Việc làm ăn buôn bán chưa thể bốc vác được, hãy giữ mực thường thôi. Tuổi 42 phòng khẩu thiệt.
MÙI	Ngày xung kỵ, mọi việc hãy từ từ, chớ tính bốc vác những chuyện lớn lao mà bị thua thiệt. Tài lộc sẽ có nhưng hơi muộn.	Không nên tính chuyện đi xa dễ sinh tai vạ bất ngờ. Tài lộc bình thường. Tối chớ nên đến chỗ hội họp đông người.
THÂN	Hãy nín nhịn kẻ gây gổ. Ra ngoài gặp hao tài và rắc rối. Khéo dè dặt mới tránh được. Tuổi 40 phòng tai nạn nước lửa.	Giao dịch đắc lợi. Gặp nhiều sự vui vào buổi sáng. Chiều chớ tụ họp đông người. Hãy dè dặt về tiền bạc dễ bị hao hụt.
DẬU	Bạn tận tụy với công việc, người trên sẽ biết đến không lo. Tài lộc sau này sẽ được dồi dào như ý. Gia đình yên vui.	Hơn thua lời ăn tiếng nói không ích lợi gì cho công việc làm ăn. Dè dặt cố tránh quan tụng, hao tài và sinh thù oán.
TUẤT	Dự định của bạn thực hành sẽ có lợi. Gặp sao Đào Hoa, tốt cho tuổi 26. Xấu cho tuổi 50 (trẻ thì có lợi, già thì đau yếu)	Tuổi 26 có tin thành tựu về lương duyên. Sự làm ăn buôn bán có lợi về buổi chiều. Gia đình êm ái, tình cảm tốt.
HỢI	Tài lộc sắp vượng, đi xa gặp người giúp đỡ. Tuổi 37 và 49 tính ngay công việc làm ăn sẽ gặp may. Tối có tin từ xa về.	Đua tranh gặp sự buồn lòng, nghỉ hoặc thành ra bực tức. Mọi việc đều tự mình. Tuổi 25 hãy sửa tuổi tâm tính sẽ gặp tử tế

HỘP THƯ TỬ VI

Tòa báo đã gửi số tử vi tới quý bạn bằng bưu điện :

Cô Nguyễn thị Bích Vân (Sg) Ô. Võ Nhì — Ô Vạn Lợi (Chợ lớn) Ô. Hạ Văn Tôn (Tân Định) Ô. Trần Quang Tự (Vĩnh Long) Ô. Đặng Đức Duy (Nha Trang) Ô. Phạm Phiên (Sg) Ô. Lê Bách Ô. Nguyễn Quang Hòa (Chợ lớn) Ô. Vũ quốc Hùng (Mỹ Tho) Thượng Sĩ Đ. o Thanh Tú.

Bà VŨ THỊ LÊ : Bà V.L mà chúng tôi đã đăng ở trong hộp thư tử vi không phải là bà. Xin bà vui lòng chờ.

Cô ĐẶNG THỊ OANH (Sg) Ô. HOÀNG MINH HÙNG (Sg) Đã nhận được.

Ô. BA QUANG (Xóm Mới) Xin Ông vui lòng đợi, vì số thư độc giả gửi tới trước ông quá nhiều.

Làm việc nhiều, uể oải mệt nhọc, ít ăn ít ngủ
Quí vị cần dùng : Thuốc bổ THỌ-SANH-TỐ Quảng-an-Hòa.
Chủ trị các bịnh : thiếu máu, nhức mỏi đau lưng, di mộng hượt tinh, thận suy tim yếu, thần kinh suy nhược. Thọ Sanh Tố phục sức mau lẹ cho người ốm yếu, bồi dưỡng sinh lực cho người cao tuổi, tăng gia khí huyết cho thanh niên học sinh. Hiệu nghiệm mạnh mẽ.. (có bán khắp nơi) Quảng-an-Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon.

NGƯỜI ĐÀN BÀ MẤT TÍCH

SỐ 57 CHUYỆN DÀI PHIÊU LƯU TÌNH CẢM *của Woàng-Phu và Vũ-Lang*

CHƯƠNG BA

I

(Tiếp theo)

Đỗ Bình ung dung rút thuốc, và thọc tay vào túi áo lấy hộp quẹt ! Đỗ Bình ngửa mặt phà xong một hơi thuốc lên trần nhà xong, quay lại hỏi Cả Thẹo :

— Mầy bằng lòng trả lời chứ ?

Cả Thẹo làm thinh. Đỗ Bình cười gằn, nhấc cao mũi giày ngang với cánh tay gẫy của tên cướp rồi cười lạt mà nói :

— Mầy không nói, tao đá vào chỗ xương gẫy !

Không đợi cho Cả Thẹo trả lời ưng thuận hay không, Đỗ Bình hỏi luôn :

— Mầy định đi Vân Nam làm gì ? Đi với ai ?

Cả Thẹo nghiến răng... không đáp. Đỗ Bình sẽ nhích mũi giày thúc nhẹ vào cánh tay gẫy của Cả Thẹo. Tên này co rúm người lại run lên bẩy bẩy. Đỗ Bình thúc mũi giày thêm một lần nữa. Cả Thẹo bật rên lên thành tiếng.

Đỗ Bình cúi xuống nhìn vào tận mặt Cả Thẹo mà nói :

— Tao có thể giết mầy mà không tội vạ gì cả. Nhưng tao không giết. Tao chỉ làm cho mầy đau. Nếu mầy chịu được đau thì tao tha mầy. Nếu không thì nói đi :

Đỗ Bình nhấc mũi giày lên một chút nữa.

Mồ hôi Cả Thẹo vã ra thấm ướt cả chiếc áo sơ mi trắng. Mũi giày của Đỗ Bình ấn mạnh xuống chỗ cánh tay gẫy của Cả Thẹo.

Tên cướp kêu lên một tiếng đau đớn gấp đôi người lại và rên rỉ nói :

— Vâng, tôi xin nói.., xin nói...

Đỗ Bình nhắc lại :

— Mầy định đi Vân Nam làm gì ? Đi với ai ?

Mũi giày của Đỗ Bình vẫn không rời chỗ bị thương trên cánh tay của Cả Thẹo.

— Tôi đi Vân Nam chỉ cốt để trốn.,. vì tôi đã bị lộ tung tích.

Đỗ Bình hỏi tiếp :

— Mầy đi với ai ?

Cả Thẹo vờ như không nghe rõ câu hỏi ấy, mà trả lời bằng cách nhắc lại câu :

— Tôi đi Vân Nam vì...

Đỗ Bình gằn giọng :

— Tao biết mầy muốn chết hơn là trở vào tù. Nhưng tao không cho mầy chết dễ như thế đâu. Mầy phải nói hoặc là chịu đau đớn rồi cũng phải nói. Tao không hành hạ mầy, vì thích hành hạ để thỏa lòng ác độc, mà hành hạ mầy để cứu cho hàng bao nhiêu người khác khỏi chết đau đớn dưới lưỡi dao của chúng mầy. Mầy nhớ thằng bé bán báo chứ ? Mầy nhớ Max chứ ? Còn bao nhiêu người nữa đã chết vì mầy. Lúc này mầy không còn thì giờ để bênh vực quyền lợi cho ai nữa, mà chỉ cần lo cho mầy.

Cả Thẹo bỗng nhìn Đỗ Bình bằng cặp mắt van lơn :

— Ông nhầm rồi. Nếu tôi muốn chết thì tôi chỉ cần nói tất cả những gì mà tôi biết.

Đỗ Bình nhìn thẳng vào mặt tên cướp mà nói :

— Thế nghĩa là mầy còn muốn sống. Tao có thể bảo đảm cho mầy. Chắc mầy thừa hiểu rằng loại « cớm » vào hạng như tao coi lời hứa trọng như danh dự.

Mầy có thể nói được...

Đỗ Bình đang nói bỗng ngưng bặt, vì anh vừa đọc thấy trong mắt Cả Thẹo một vẻ lo sợ. Tia mắt của Cả Thẹo không hướng về Đỗ Bình mà bỗng nhiên hướng về đằng sau lưng Đỗ Bình. Nhà thám tử mỉm cười.

— Mẹo ấy cũ rồi. Không qua được tao đâu. Vả lại mầy có lừa tao ngoảnh đi cũng không lợi gì !

Nhưng Cả Thẹo bỗng cúi đầu, thều thào nói qua hơi thở mệt nhọc :

— Con Tuyết Má Mây... nó làm liên lạc cho bọn Tư Thọt... Nó mà ra khỏi là... tôi chết !

Đỗ Bình không ngoảnh lại, nhưng kéo ghế lùi vào góc phòng, ngoảnh mặt lại, như thế vừa kiểm soát được hành động của Cả Thẹo vừa nhìn thấy Tuyết Má Mây đang nằm mê man dưới đất. Nhưng Đỗ Bình vẫn thản nhiên, như không để ý đến người đàn bà mà chỉ cười gằn mà nói với Cả Thẹo :

— Kể cũng lạ, sừng sỏ thế mà đi sợ một con « đượi » vào hạng xoàng, chỉ đáng làm tay em ! Có tìm cách hoãn binh cũng không có lợi gì cả.

Nói tiếp đi, Bọn thằng Tư Thọt liên quan thế nào với con mẹ chủ tiệm Hồng Hà. Có phải chúng định đi Vân Nam không ?

Nói xong, Đỗ Bình lại nhích mũi giày sát vào cánh tay Cả Thẹo. Hắn vẫn cúi đầu xuống, nhưng môi hắn mấp máy :

— Tuyết Má Mây... nếu tôi không gẫy một cánh tay, và trẹo cả hai chân thì tôi giết nó... ngay. Phải giết nó. Nó... mà thoát được thì...

Đỗ Bình từ từ ngước lên nhìn Tuyết Má Mây.

Người đàn bà vẫn nằm sóng soài trên mặt đất. Mặt ngoảnh ra phía cửa. Nhưng Đỗ Bình bỗng mỉm cười nói lớn :

— Dầu có vờ bất tỉnh lăn ra đến gần bực cửa để cho dễ trốn cũng không trốn được. Tốt hơn cả là nên ngồi dậy. Hồ sơ của cái tên Tuyết Má Mây ở sở Mật Thám đầy đủ lắm rồi. Tôi không cần hỏi gì nữa.

Tuyết Má Mây, có lẽ biết không còn phương tẩu thoát thân, nên từ từ cựa mình. Đỗ Bình bỏ Tuyết Má Mây quay lại nhìn Cả Thẹo. Bỗng nhiên anh vùng chồm lên, đá mạnh vào tay Cả Thẹo. Đầu tên cướp ngoẹo hẳn về một bên. Từ tay hắn rơi ra một mảnh giấy con, và một ít bột trắng. Đôi môi Cả Thẹo đã đổi sang màu tím. Đỗ Bình cầm lấy tay hắn. Bàn tay hắn đã lạnh riêng ngực hắn hãy còn thoi thóp. Bỗng môi hắn mấp máy như muốn nói điều gì. Đỗ Bình cúi sát vào mặt Cả Thẹo, và nghe hắn phều phào :

— Không... không đi Sơn La nữa... không vào nhà pha Hỏa Lò nữa, không sở Mật Thám nữa... không chết thì Á Cầu nó cũng giết... Chết thế này mà hơn... chết...

Nhưng Cả Thẹo không nói hết câu. Đầu hắn gục hẳn xuống, mắt trợn trừng. Đỗ Bình thở dài :

— Thế mà nó cũng lừa được mình. Bọn này... Bỗng Đỗ Bình như vừa sực nhớ ra điều gì, vội nhìn sang phía Tuyết Má Mây. Bàn tay người đàn bà đang từ từ rời mái tóc để đi lần về phía trước mặt, y như là người vừa ngủ mê chợt tỉnh, đang vuốt lại mái tóc. Nhưng Đỗ Bình không mắc lừa nữa. Anh chụp lấy cái ly con của Cả Thẹo vẫn dùng để đựng nước thấm giọng sau mỗi điếu thuốc) thẳng cánh ném đúng vào tay Tuyết Má Mây.

(Còn nữa)

Tiếp theo C trang 1

Đời khổ cũng có người đa thê lắm ;
— Đã đa đoan đến thế ! Đã đào cột lót tròn ! có bằng đâu đã.

Cũng vui chữ sao !

Có khá nhiều người nói ra miệng là ở Sài-gòn thì các ông ở viện không nên tổ chức các cuộc thi sắc đẹp cây kén dưỡng.

Thành ngữ của.. công nghị trường lai

Không hiểu những người Sp ở giữa mọi nghị sĩ có bọn trước nói như Hutt-kỳ thắng tới chỗ đau, nọn đòng tuyên rút ; thành ra có nhiều ông không đến nhóm, đã lớn như thế bước lên thêm tòa nữa quốc hội, thành ra nhiều ông không đám khoẻ là mình đặng bằng gì, giữ chức nào, nhà cửa ở đâu, nơi nào.

Ông nghị ..thông ngôn

Có một ông Tâu mới nhận sở Việt tịch cũng ra ứng cử. Vì người ông ta lớn đẩy đà nên... ông nói thông mồ ! Ông thử tưởng tâu khác nhau mà !... lắc.

Còn ông Việt thì ông nói oang oang, nói không ra đâu, nói chẳng ra đuôi, nói mà... chẳng ai ai hiểu cả cũng chẳng thèm để cho ai hiểu gì cả.

Hải, ở dưới là đường có mấy ông cử ra ứng cử lần nữa ông đó là thứ nói cả tiu thì tổng Tâu (Quảng Đông, Phúc Kiến, Sơn Đông, Bắc Kinh, Quan Hoá, Hải Nam) cho người Việt Nam ta, hiệu con nít cũng sợ một cái chớ!...

Nếu ông Tâu nói ông ấ ở nam một ; nếu ông Tâu nói thì chắc Annam là quốc hội khóa hai sẽ có thêm thứ... ông nghị thông ngôn. có cả lễ trong quốc hội khóa hai không không sẽ có một lần đầu thứ ông nghị khác nói Tiếng Tâu đi...phòng khi có nhải câu Chợ Lớn yên tịnh gì chăng ?

Tiếp theo B trang 1

H. : Chúng tôi xin phép kỳ sự được tới bỏ một địa lợi quá chuyện nhau để chuyện vang một đại hội khác thông thường hơn mà đến chúng tôi rất lưu ý tới. Trước đây các nước vào minh đang kỷ nghệ hóa đã gặp phải một hiện tượng tạm gọi là " bỏ đồng ruộng ", dân chúng bỏ đồng quê kéo nhau ra, tình sinh cơ lập nghiệp quá đông ..theo ý kỳ sự thì liệu nước có gặp phải cái nạn đó không và đã có gì bảo hiểu là chúng ta phải đề phòng nơi nan đó chưa ?

Đ : Trước đây trong tình trạng chiến tranh, vì lý do an ninh, số nhiều đông bào ở nông thôn chuyển tới thành thị. Trái lại ngày nay an ninh đã vãn hồi, một khuynh hướng ngược lại đã thành hình, đáo quê chúng đã lục tục kéo nhau về sinh sống. Hiện tại nghề của tôi cũng chưa phát triển được là mấy, tôi chưa thấy triệu chứng gì bảo hiểu một sự thay đổi lớn lao về cư dân và lợi tượng phương diện " lợi bỏ đồng ruộng " ra thành thị một lần nữa.

H : Theo kỳ sự, bản đến vấn đề phát triển nông thôn, chúng ta không thể không nhắc tới chương cải cách điền địa, và hết sức một chương trình cải cách điền địa nào cũng phải nhằm hai mục đích, một kinh tế và một chính trị. Có dư luận cho rằng hai quá chương trình cải cách điền địa ta về chính trị đã thấy nói đến nhiều mà kết quả kinh tế chưa được nói đến là mấy, kỳ sự nghĩ sao ?

Đ : Điều phải công nhận là với chương trình cải cách điền địa của chính ta chúng ta đã đạt được ảnh hưởng chính trị. Trong sự chia lại ruộng đất ấy, ruộng từ tay người có của sang tay người cấy có một sự thiệt hại về kinh tế là người cấy ruộng thường là nghèo nàn hèn hạ phương tiện nâng cao mức sản xuất.

H : Kỳ sự có cho rằng Ủy Ban nghiên cứu này có nhiệm vụ phải bổ khuyết vào chỗ thiếu sót đó hay không ?

Đ : Điều đó rất quí. Đây là những biện pháp kỹ thuật tất nhiên phải áp dụng để khuếch trương những thắng lợi chính trị của chương trình cải cách điền địa, chứ không phải là cách giải quyết.

H : Vậy tại sao ông lại rời địa hạt chuyên môn để về Quốc Hội ?

Đ : Trong giai đoạn cần phải áp dụng những biện pháp kỹ thuật để khuyếch trương những thắng lợi chính trị của giai đoạn qua, tôi cảm thấy cần phải có tiếng nói chung chung.

Tiếp theo D trang 1

giới Việt cộng, tương đối lại là khỏe yên tĩnh nhất.

Song le, người ta chỉ thấy hàng làng Sop Sai ở tiền tả ngạn sông Nam Ma lại chiếm đóng rồi. Sau hết hai cuộc dụng độ lớn dường như đã diễn ra ở tỉnh Luang Prabang một ở Bản Pak Sak Sang, và một ở Đồng Nam Pak Sang.

Tuần tới phái đoàn L.H.Q sẽ tới Lào

HÒA THỊNH ĐỐN. — Chánh phủ Mỹ hy vọng rằng tuần tới đây, ủng hộ thay ký Dag Hammarskjold sẽ thành lập xong một phái bộ quan sát viên Liên hiệp quốc được chánh phủ Lào thỏa nhận. Về điểm này, người ta lưu ý rằng Mỹ vẫn hiểu hiệu bộ ý với Anh và Pháp về việc cử một phái bộ Liên hiệp quốc sang Lào và không có chuyện bắt đồng quan điểm nào giữa Mỹ và Anh trên vấn đề ấy.

Anh buộc tội Việt cộng xâm lăng Ai Lao

LUÂN ĐÔN (AFP). — Theo người tin đáng tin cậy, Anh quốc có thể buộc tội Việt cộng là « gián tiếp xâm lăng » nếu tình hình trầm trọng hơn nữa và nếu sự can thiệp của Liên hiệp Quốc tỏ ra cần thiết. Người ta nghĩ rằng có thể Anh đã chánh thức báo tin này cho tổ sự người ngoại quốc sẽ nhìn v... mà chẳ cười.

Thành ngữ của công nghị trường lai

Tiếp theo A trang 1

— Đặn Luật khoa Cử nhân năm 1954

— 1955 trúng tuyển kỳ thi tham phán và giáo việc tại Biện lý cuộc Tòa Sơ Thẩm Sài gòn.

— 1956 được cử giữ chức vụ Dự thẩm Tòa Án Cần Thơ, kiêm nhiệm Chánh Án Tòa Án Lao động Cần-Thơ.

— 1958 được cử giữ chức vụ Thẩm phán Tòa Sơ Thẩm Sài gòn.

— 1959 được thuyên chuyển lên Bộ Tư Pháp Sài-Gòn.

Chương trình hành động

— Triệt để chống Cộng, bài Phong phản Đế.

— Bảo đảm cho những người dân một sự bảo vệ cơ bản và một nguồn lợi tức tối thiểu để có thể thực sự bảo đảm tự do và giá trị con người.

— Chủ trọng về nông nghiệp, xác tiến việc cải cách điền địa và khuếch trương nông tín.

— Phổ biến sâu rộng một nền giáo dục căn bản và nâng cao trình độ học vấn.

— Phát triển các tự do dân chủ và đảm bảo pháp lý để bảo vệ an ninh cá nhân.

Tiếp theo E trang 1

chối cãi và bảo rằng mình chỉ đi dân nơ thôi, sáng hôm qua, cô Hiệp vẫn phải ra trước vành móng ngựa để trả lời về tội trạng nói trên.

Kết quả Tòa xử phạt bị cáo 6 năm khổ sai miền biệt xứ và phải trả lại chỉ tiêm Thái Bình 8.000$ và đã lấy.

MUỐN : đám tang được tổ chức long trọng, chu đá..

MUỐN : khỏi bận về mọi việc : tin phúy, rửa đất, đặt hòm. Các tang gia nên giao việc đám hiếucho

ĐỨC-BẢO

530 Phan-đình-Phùng — Saigon

RAO VẶT...

Đại hạ giá

Nhân dịp tựu trường, may đại hạ giá 60% một áo dài VĂN TRANG 90 Nguyễn thiện Thuật Đa Kao Saigon.

Cơm tháng tại gia, ngon lạ lịch sự nhất Saigon. Ăn vài đây hay đem đến nhà. 17 Nguyễn tấn Giai Đa-kao. Vòng Nguyệt.

ĐẠI HẠ GIÁ

Mới về nhiều hàng mới đủ màu, bảo đảm không phai. Dacron 57-58-59-60-61 : 350$ 1 quả. Sơmi popeline thợ tốt 100$. Nhà may Thu Thủy 152B Phát Diệm Saigon.

Sinh viên có kinh nghiệm nhận dạy thêm về Toán và Lý Hóa lớp Đệ Nhị A và B hoặc các lớp khác. Sẽ học hết chương trình sớm để kịp thi.

Xin hỏi ô. Nguyên 559 Phan thanh Giản 559 Saigon.

Cần bán gấp Singer NBK toàn vẹn. Hỏi 163 đường Phan đình Phùng Saigon.

Nhường lại gấp rẻ phở 611/1B Phan thanh Giản Saigon

Để xử dụng máy chiếu bóng của Quí Ngài

QUÍ NGÀI NÊN DÙNG CHARBON ORLUX

« LE CARBONE LORRAINE »

Đại-lý độc quyền tại Saigon :
SOCIÉTÉ DES CINÉ THÉATRES D'INDOCHINE
21 đường Tự-Do — Saigon

CON NÍT ĐÁI ĐÊM
Ói Ho - Khóc Đêm
Làm kinh — Giựt mình
Sirop T. Z.
Công hiệu nhanh chóng. Giá rẻ
Hỏi các nhà thuốc Tây

NHÀ THUỐC ĐÔNG Y SĨ
KIM-KHUÊ
164D Hiền Vương (Mayer cũ)
Ho lao yếu phổi, nâm phổi, thận suy, dương nuy, tinh, rung tim, đau tim, yếu tim, đau lưng tê bình nước, các bệnh đau tử cung, huyết bạch kinh kỳ suy kém, chậm sanh nở, bình phòng tê thấp, đau lưng bại suy, bình lao tổn lâu ngày, ốm o gầy mòn kém ăn ngủ. Lại ngày Đông Y sĩ KIM KHUÊ 164D Đường Hiền Vương (Mayer) Saigon — nhà thuốc tu nhiệm danh tiếng nhứt. Hàng ngàn thư ngoại mình khen tặng, có mạch thầy xuất trị bịnh chắc chắn tuyệt cân. Xa có thuốc bảo chế sẵn.

Ngôn-Luận

Ngày Chủ Nhật 23-8-1959

QUAN ĐIỂM

(Tiếp theo trang 1)

cần có sự tôn trọng kỷ luật của nhân dân. Ấn thì tại Việt Nam Ngô Tổng Thống cũng đã nhiều lần nhắc nhở kỷ luật quốc gia có sự nỗ lực làm việc.

Đối chiếu đường lối Việt Nam Cộng Hòa được xác định trong các lời tuyên bố từ trước tới nay của Ngô Tổng thống với chủ trương xây dựng của Cộng sản được xác định trong lời tuyên bố của Thủ tướng Nê Ru, người ta thấy rằng đề tiến bộ và thịnh vượng, các quốc gia dân chủ ở Á châu chỉ có một con đường còn đường cộ là con đường xây dựng và hợp tác, bảo vệ hòa bình trên đây đã nhiều ví dụ cụ hai phương diện nội chính cũng như lối thắp.

NGÔN LUẬN

Thắc mắc, kêu nài oan ức
Nhờ **NGÔN - LUẬN**
chuyển đạt.

CẢO PHÓ

Chúng tôi đau đớn báo tin cùng quý vị, quý bạn bè cùng thân hữu cố hữu :

Cụ quả phụ
HOÀNG-NGUYỄN-CÁT
nhũ danh *TRẦN-THỊ-NĂM*
hiệu DIỆU PHỦ

là thân mẫu, nhạc mẫu và tổ mẫu chúng tôi, đã tạ thế hồi 23 giờ ngày 21 tháng 8 năm 1959 tại số 75 đường Thủ Khoa Huân Saigon. Hưởng thọ 73 tuổi.

Lễ an táng cố cụ hồi 8 giờ sáng thứ hai 24-8-59 tại Bắc Việt Nghĩa Trang.

Con trai :
— Hoàng-trần-Hoè, sự vụ các con
— Hoàng-nguyễn-Nhâm sự vụ các con
— Hoàng-nguyễn-Định sự vụ các con
— Hoàng-nguyễn-Nghị sự vụ các con

Con gái : Hoàng-thị-Lộc
• Hoàng-thị-Mỹ
• Hoàng-thị-Miến
Con rể :
— Nguyễn-xuân-Hồng cùng các con
— Nguyễn - ngọc - Chương
— Trần-đình-Kim, cùng các con

Đồng tang gia khắp bào

MỘT TIN ĐẶC BIỆT

Tiệm hớt tóc **HẢI PHÒNG**
279 Nguyễn thiện Thuật

Nơi quy tụ tuyệt thợ lành nghề chắc chắn quý vị sẽ hài lòng.

Có máy lạnh tối tân

Âm nhạc HIFI âm thanh nổi

Cắt tóc mua phiếu hớt tóc được trừ 25%. Gia đình gội 20$.

BÀ LỚN

(Tiếp theo trang 1)

khỉ khò gì cả. Thằng nào lăng phăng là ăn liền là cho đi mò cua ngay tức tay sượt. Xem có sợ xanh mặt ra không nào...

Người hùng Danh Thiếp tỏ ra ôn tồn :

— Không, cảm tiết cả bảo chí thì hơi liều quá đấy tou ạ. Bị nhốm chúng nó thế chúng nó tức mà không có chỗ xì ra, ắt nó phải nổ... mà nổ lại là loạn bỏ mẹ. Thôi buổi khoa học này tạm gác lại. Lại có giá trị, lại nông mãi trong văn học sẽ vẫn đã man số dách hồ tơ ? Chẳng bạn nhau là, thấy thằng ký giả nào viết cư, mà lại cứng đầu, mà mình lại muốn làm cho nó cảm cha nó mồm lại thì nào có khó gì đâu. chỉ cần gọi nó vào tư vấn nó cho nó một địa vị bổ nhàn nào đó, thì cho nó một tí tiền để nó cũng được nhà lầu, xe hơi, cũng được vợ đẹp, con khôn phấy phấy ra như ai, thì không cần phải bảo nó, nó cũng hốt ta cụng chết đó như khỉa...

Ông Tổng trài sướng quá bèn vỗ bàn thôm thốp mà rằng :

— Trăng rồi, tôi sáng suốt quá, tôi không ngờ lại vậy. Nhưng mọn cũng cần phải nói thêm một điều là không phải chỉ riêng có bọn nhà báo mới cuồi như thế đâu tou ạ. Ở các cô đồi nay, có chán vạn thằng như thế. Lúc chưa được độp bắt thì thằng nào thằng nấy đều thật hăng hái lắm, nhưng đến lúc được thì cho tí bơ thừa, nước dưa rồi thì lại im thin thít, lại đi cai bài ngồn mộng ăn tiền. Đôi khi có bắt buộc phải nói lắp nhắp mấy câu thì lại lúng ba lúng búng như cho ăn vụng bột. Riêng mọn thì mọn chẳng sợ gì bọn nhà văn nhà báo, nhưng mọn ái chỉ ngại có một một điều là, nhờ có thằng nhà văn nào có thiên tài, mà nó lại thích mình, nó lại nhét mình vào một cuốn truyện nào bất hủ của nó thì thật là bỏ mẹ...

Sực để Danh Thiếp ngẫm thông hiểu bèn thộp ngặt ra mà hỏi lại :

— Tou nói cái gì cưa ? Bọn nhà văn nó thù thì nó làm gì mình ?

— Thì nó có thể nhét mình vào trong một tác phẩm của nó. Tức là nó sẽ kể mình như là Điếu, thật là ra lẽ, để cho độc giả mỗi lần xem tới trò lố đi của mình. là lại phì nhiêu, chửi bới mình. Nếu tác phẩm của nó hay lại, lại có giá trị, lại sống mãi trong văn học sử, tức là nó đã bỏ tù mình muôn đời rồi đấy. Toa cần nhớ rằng làm phép loại chỉ giết được một người, làm chính trị chỉ giết được một thế hệ còn làm văn hóa thì có thể giết được muôn đời cơ mà ? Nếu vô phúc mà mình bị một thằng nhà văn nào nó nổ mình như thế thì mình... ăn cái gì nó ?

(Còn nữa)

Tin mừng

Được tin Ông Bà Đàm quang Hậu làm lễ vu quy cho trưởng nữ là cô

ĐÀM THỊ PHÙ đẹp duyên cùng cậu TRẦN-ĐÌNH-HỶ. Hôn lễ cử hành tại Saigon ngày 22 tháng 8 năm 1959.

Thành thật chia vui cùng hai họ, chúc Trần lang và Tân giai nhân trăm năm hạnh phúc.

Một nhóm thân hữu của anh Đàm quang Hưng tại Trường Phan sào Nam Saigon.

THÍ SINH TRUNG-HỌC I

THI VIẾT NĂM 1960 CÔNG-DÂN — SỬ-ĐỊA

Sách đã phát hành, soạn-thảo công-phu, dễ học, trình bầy đẹp, giá rẻ, theo đúng chương-trình mới 59-60.

CÔNG-DÂN	*Đệ-tứ*	của	HỒ-SĨ-KHUÊ
CÔNG-DÂN	*Đệ-tam*	của	HỒ-SĨ-KHUÊ
LỊCH-SỬ VIỆT-NAM	*Đệ-thất*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
LỊCH-SỬ VIỆT-NAM	*Đệ-lục*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
LỊCH-SỬ VIỆT-NAM	*Đệ-ngũ*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
LỊCH-SỬ VIỆT-NAM	*Đệ-tứ*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
ĐỊA-LÝ	*Đệ-nhị*	của	S. H. ZÉROME BA
ĐỊA-LÝ	*Đệ-tam*	của	S. H. ZÉROME BA
ĐỊA-LÝ	*Đệ-tứ*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
ĐỊA-LÝ	*Đệ-thất*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
PHÁP-VĂN	*Đệ-thất*	của	LÊ-HỮU-ÁN
PHÁP-VĂN	*Đệ-tứ*	của	TU-THỤ NGUYỄN-DU
PHÁP-VĂN	*Đệ-tam*	của	N.Q. LÂM và H.A.C.

SẮP PHÁT HÀNH NAY MAI :

CÔNG-DÂN	*Đệ-nhị*	của	G.S. thạc-sĩ VŨ-QUỐC-THÚC
CÔNG-DÂN	*các lớp khác*	của	HỒ-SĨ-KHUÊ
LỊCH-SỬ VIỆT-NAM	*Đệ-nhị*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
VIỆT-SỬ và THẾ-SỬ	*Đệ-nhị*	của	Ô. Ô. QUÂN-TUYỂN
ĐỊA-LÝ	*Đệ-lục, Đệ-ngũ*	của	TRẦN-HỮU-QUANG
PHÁP-VĂN	*Đệ-nhị*	của	H.A.C. và N.Q. LÂM

Mua nhiều lại các nhà Phát hành lớn hoặc tại

XUẤT-BẢN NGUYỄN-DU

86, đường Nguyễn-Du Saigon ✆ T. 20.881

GIẢI TRÍ hôm nay

Đến Vũ trường **ĐỒNG-KHÁNH** Quý khách sành điệu tại Thủ Đô đều hoài công ! Dân nhạc **ĐỒNG NAI** rất **Linh hồng hấp dẫn** với cung giọng ca **đàm âm** của nữ ca sĩ TUYẾT HƯƠNG. Sự tiếp đón nồng hậu của các Võ Nữ Việt-Hoa xinh tươi tre đẹp.

Trả vũ 20$ Vũ phiếu 50$.

HỒNG BÀNG
Rạng-Đông cũ — máy lạnh tối tân
HOMMES ET LOUPS
(Người và Sói)
Silvana Mangano — Yves Montand
Cinémascope — Màu Eastmancolor
Bạo ngày thường trực. Tối thường lệ

KINH THÀNH
Tân Đô đã thường trực xuất ngày
NGƯỜI ĐI TRONG MƯA GIÓ
Phim Nhật Bản ca ngợi tiếng Việt Nam
Kỳ tới : Phép lạ của nông sông thép

MAJESTIC SAIGON
FEMMES HORS LA LOI
(Phụ nữ ngoài vòng luật)
Với : Jackie Coogan — Jacqueline Fontaine.
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

MODERNE
(Tân Định Thường trực xuất ngày
CÁC BÀ THÍCH NHẠC MẶM BÒ
Thứ hai 24-8-59
Rất Thân Báo Oán

ĐẠI-NAM
TÌM BÓNG NGƯỜI YÊU
với : Ann Blyth — Farley Granger
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
Về thường trực ngưng bán đồng 18g

LỆ LỢI
Thường trực — Có máy lạnh
LA BLONDE OU LA ROUSSE
với : Kim Novak — Frank Sinatra
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt
Thứ hai : A L'Est D'Eden

KINH-ĐÔ
NGƯỜI VÀ SÓI
(Hommes et loups)
Silvana Mangano — Yves Montand
Cinémascope — Màu Eastmancolor

CASINO DAKAO
SANS FAMILLE
(Vô gia đình)
với : Joel Flateau — Gino Cervi
Cộng Chiếu Films-Màu Eastmancolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Chữ Việt

LẠC HỒNG
10, Đường Cô Giang Sài-gòn
HY SINH NGỌI BÁU
hay là : nỗi Hờn Tình
Phim lịch sử hoạt động, tình cảm ca vũ nhạc Ấn Độ.
Phụ đề Việt, Hoa ngữ.

Phòng Trà **Văn Cảnh**
Quí vị phải ngạc nhiên với những trò xuất hiện của ái thuật gia Quốc-tế, 42 Lê Thánh Tôn Saigon.

— Kể từ 22-8 một vũ điệu man rợ, hấp dẫn trình bày do Vũ-bộ Hương-Lan.

Đặc biệt : Sáng chủ nhật Quái-kiệt Trần-văn-Trạch. Thứ năm 27-8 có : Khánh-Ngọc, Tô-huyền-Vân, Huỳnh Hiếu.

QUẢN LÝ LAN
128, Lý thái Tổ 13
Hân hạnh kính mời quý khách tới thưởng thức từ 7g30 tối ca nhạc Clarinette, Saxo, Piano hấp dẫn, với những giọng ca trong êm, điệu luyện đầy ý nhị của các Ca sĩ : Yano Salomé, Kim Chi, Lệ Hoa, Vân Huê, v.v...

NAM-VIỆT
(thường trực)
2 NIGAUDS CHEZ les TUEURS
với Bud Abbott — Lou Costello
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt.
Thứ hai 24-8 : Vua Tinh

THANH-BÌNH
(Mấy lạnh Thường trực xuất ngày)
FEMMES HORS LA LOI
(Phụ nữ ngoài Vòng)
Với : Jackie Coogan —
Jacqueline Fontaine
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

OLYMPIC
Một xuất phẩm đặc sắc của hãng R.K.O.
ĐỨA CON NUÔI
(Celle de mes nuits)
với : Ann Blyth — Farley Granger
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ
Bạo ngày Thường trực Tối thường lệ

ASAM DAKAO
CÁC CÔ NHẢY MAMBO
(Ces dames préfèrent le Mambo)
Tài tử : Eddie Constantine
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

VĨNH-LỢI
Thường trực — Có máy lạnh
UNE ARME POUR UN LÂCHE
Phim Mỹ — Phụ đề Chữ Việt
Thứ hai : 24-8-59
Les gens de la nuit

CATHAY
Thường trực xuất ngày : 158 - 258
FEMMES HORS LA LOI
(Phụ nữ ngoài vòng)
với : Jackie Coogan — Jacqueline Fontaine
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ

MAJESTIC CHOLON
22 LONG RIFFLE
Với : Larry Parks — Constance Smith
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Chữ Việt

Ai đau khổ vì bịnh Trĩ ?

Ít đốt cột mau lành hạnh, nhưng đó là trị ngọn, muốn hết đứt chứng Nội Trĩ hay Ngoại Trĩ, tiêu có máu lắm mồ đau nhức, hậu môn có mụt ghẻ ngứa, chảy nước vàng, lâu ngày sanh mạch lươn, xin uống TRƯỜNG PHONG TRỊ LẬU HOÀN số 57 VÕ VĂN VÂN giá 52đồng uống đứng nhiều ngày. Hỏi 211 tiệm dại lý thuốc đông y và 201-các đại lý Nguyễn thái Học-Saigon.

CẢM-SỐT
NÓNG-LẠNH
CÚM ĐAU NHỨC
ANTIGRIPPAUX
Có Vitamine B 1, chống thèm (khi uống ẩn thuốc, hiệu thuốc dùng để dụng tiêm, thuốc diếu..)
Có bán viên lẻ.

THẢO - NAM - SƠN
Chữ trị các chứng phong tê bại xuội, tê chết nửa thân hay cả người) hoặc tứ chi không cử dụng được.

THẢO - NAM - SƠN
Có tiếng đó trị tận gốc : nhức mỏi, đau thắc ngang lưng, đau bụng, nhức gân, đau từ khớp xương, tay chưa run hay muốn rút lại, đi đứng khó khăn.

THẢO - NAM - SƠN
Dùng trị đàn ông yếu thận, làm h tại, mất ló, tinh thần bất loạn. Đàn bà kém huyết, kinh kỳ bất sụt sanh ra bệ bịnh. Thứ thuốc thích hợp cho ông già bà cả lúc trở mùa
Khắp nhà thuốc ta có bán.

BẢO ĐIỂN 寶殿
館宇帳對社告扁
Làm đối trướng, vẽ quảng cáo, viết chữ Hán
Nhanh chóng, mỹ thuật, chữ tốt, văn hay
Đặc biệt bị giá để phục hưng Nho giáo
374 Lê văn Duyệt (Hòa Hưng) Saigon

THUỐC MỚI — MAU KHỎI
TRIGESIC
NHỨC ĐẦU CẢM SỐT CÚM NHỨC MỎI

ANH VĂN HƯNG-VIỆT

87 Cao-Thắng (Audouit cũ)

G.s. **Hoàng-lý-Văn** và một số giáo sư Việt-Mỹ danh tiếng giảng dạy.

3-9-59 KHAI GIẢNG

● **Anh-văn Đệ Tứ** ● **Anh-văn Đệ Nhị**
● **Sơ-Đẳng** (Sơ bảo) ● **Trung Đẳng** (5 Beige)
● **Đàm Thoại Phiên Dịch** ● **Văn Phạm**

— Xem thường tình và thi tốt nghiệp. Học sinh cũ lớp Anh văn Hoàng-Việt được giảm học phí.

3-9-59 Khai giảng
Lớp Triết Học Đệ Nhất A.B.C.
Giáo-sư phụ trách : Ô. ĐỖNG TUY
Ghi tên trước tại trường **HOÀN VŨ** *549 Phan-thanh-Giản Saigon*

PHÁP VĂN
ĐỆ NHỊ — SINH NGỮ I
TRẦN-BÍCH-LAN

ANH VĂN
ĐỆ NHỊ, ĐỆ TỨ — SINH NGỮ I
HOÀNG-LÝ-VĂN

● Khai giảng **3-9-59** tại trường **HƯNG-VIỆT**
87 Cao-Thắng — Phải ghi tên giữ chỗ trước.

Tủ **TRUNG-THU** sắp đến Các bạn nhớ tìm cho được

« Bánh Trung-Thu Đồng-Khánh »

Có danh tiếng như trong toàn cõi Việt Nam.
Thơm ngon, tinh khiết, đậm hoàng
Nam ngoài vì tình thương đã cung cấp cho đồng bào các tỉnh, nên có bọn bất lương giả mạo : BÁNH TRUNG-THU ĐỒNG-KHÁNH. bán đi các tỉnh để kiếm lời. Vì thế năm nay có mướn thêm 4 thợ Hồng Kông, để cho bánh càng thêm thơm ngon và tăng thêm số lượng sắc xuất, để chận đứng sự giả mạo.

XIN LƯU Ý : Quý vị ở các tỉnh muốn làm đại lý : BÁNH TRUNG THU ĐỒNG-KHÁNH, nên trực tiếp ngay tới hãy gửi Tiền Lầu Đồng-Khánh, số 2 đại lộ Đồng Khánh Cholon, tên của Quý Hiệu sẽ đăng trên mặt báo đề : (Để phòng sự giả mạo)

M.K.M. Các lớp **Toán-Lý Hóa** do ba Giáo sư giảng dạy : **Trương-q-Mục** (Trương Vương) **Vũ-ngọc-Khôi** (Trương-tinh-Ký), **Lê-xuân-Mai** (Chu-văn-An) **Khoa-học Cử-nhân.**

● Đã mở 4 lớp **Toán-Lý Hóa Nhị** ẩn **Tam** và sọan **Tú Tài phần I**.
Khai giảng ngày **1.7.59**

●**Mở THÊM :** Lớp **Toán-Lý-Hóa Nhị** ẩn **Tam A B**) *Chiều*
Toán-Lý-Hoá Nhị **A B**) *và Tối*
Khai giảng : ngày **4.9.59** 82 Huỳnh tịnh Của Tân Định

CASINO ĐÀ-KAO
Từ thứ Tư 19 đến hết ngày Thứ Hai 24-8-1959

Một đại xuất phẩm phòng theo cuốn sách truyền nổi danh của văn hào Hector Malot đã được dịch thành nhiều thứ tiếng mà ngay ở Việt Nam cũng có rất nhiều người biết đến thành chuyện bất hủ nữa.

VÕ GIA - ĐÌNH
SANS FAMILLE
Tức Thân Đồng Joel Flateau
Hợp cùng hai tài tử lão thành Gino Cervi — Pierre Brasseur
Màu Eastmancolor — Phụ đề Việt Ngữ — Nói tiếng Pháp
Phim của Hãng Cocinasa Film
Từ thứ ba : La Chevauchée du retour

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn
Giám Đốc Trị-sự : Lê Tân Việt—Quản lý : Nguyễn như Cương
Ngôn phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

Xin đón đọc và góp cho đủ bộ **Học Báo «TRAU GIỒI ANH NGỮ»** *Giám - đốc LÊ-BÁ-KÔNG*

Tối nay đã ra được 6 số. Một học báo được đông bào các giới hoan nghênh nhất từ trước tới nay. Số 1, 2 và 3 đã tái bản tới 3 kỳ liền trong một tháng ; bán-hành xong số báo 10 sẽ đóng thành Bộ I, bìa Cuilleton, in-loát mỹ-thuật. Quý vị mua dài hạn, xin gửi bưu phiếu để tên ông LÊ-BÁ-KÔNG.

Giá : 6$